

English on other side

VOICEWAVES

long beach

រដូវរងា 2018
ភាគទី 1 ចេញលើកទី4

ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយក្នុងស្រុកដោយយុវជនសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា

www.voicewaves.org

[f /VOICEWAVES](https://www.facebook.com/VOICEWAVES) [t @LBVOICEWAVES](https://twitter.com/LBVOICEWAVES)
[y VOICEWAVES](https://www.youtube.com/channel/UC...) [i @VOICEWAVESLB](https://www.instagram.com/VOICEWAVESLB)

មិនមានទីជ្រកកោន ទៀតទេ?

ទីក្រុងកម្ពុជាបានមើលឃើញផ្ទះដែលមានមនុស្សច្រើនកុះករ ហាងទំនិញធ្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែមានសិល្បៈជាច្រើន។ តើអ្វីទៅជាហានិភ័យសម្រាប់សហគមន៍ជនភៀសខ្លួន?

នៅខាងក្នុងផងដែរក៏មាន

អត្ថបទសាច់រឿងនៅទំព័រ 7

ការប្រយុទ្ធបារម្ម កំពុងកើនឡើង

តើការពង្រីករោងចក្រស្នូលប្រេងកាតភាគខាងត្បូងបង្កឱ្យមានហានិភ័យខ្ពស់ដល់ប្រជាជនក្រីក្រនៅទីក្រុងឡុងប៊ិចទេ?

ទំព័រទី 3

ការវិវត្តទស្សនវិស័យ

អ្វីដែលអតីតកាលនៃហ៊ីបហបនិយាយពីអនាគតរបស់វា?
ទំព័រទី 14

តើទីជម្រកជាអ្វី?

គ្រួសារអន្តោប្រវេសន៍ចែករំលែកទស្សនវិស័យដ៏ល្អរបស់ពួកគេ។
ទំព័រទី 15

ការកត់ត្រារបស់អ្នកនិពន្ធ

ដោយ Michael Lozano

ជ-ម្រ-ក

នាម ការកៀសខ្លួនឬការរំលោភទីសុវត្ថិភាពដើម្បីជៀសផុតពីការបៀតបៀនឬគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងទៀត។

— ចនាគុក្រម Oxford

ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្នុងសង្កាត់ Willmore ដូចជាប្រជុំ អ្នកនឹងបានឃើញមនុស្សជាច្រើនគេងនៅតាម ចិញ្ចឹមចូល --- បើនិយាយអោយត្រង់ទៅគឺអ្នកអាចមើលឃើញចេញពីបង្អួចនៃបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវរបស់អ្នក ហើយអាចឃើញថាពួកគេមានតែភ្នែកមួយសំរាប់ដំណុំខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។

ប្រជាជនបានប្រាប់យើងថា នាពេលថ្មីៗនេះសាលាជំនុំកាត់ក្តីសម្រាប់ការបណ្តេញចេញមានចំនួនមនុស្ស 50 នាក់ហើយ។

លើសពីនេះទៅទៀត ជនអន្តោប្រវេសន៍ក្នុងស្រុកបានប្រាប់យើងថា ក្តីបារម្ភជាច្រើនពីអតីតកាលរបស់ពួកគេបានកើតឡើងវិញតាំងពីខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ 2016 ដូចជាការភ័យខ្លាច ពេលប៉ូលីសនៅជុំវិញខ្លួននៅពេលដែលកំពុងបើកបរ និងការព្រួយបារម្ភនៅពេលទៅសាលារៀន រឺមន្ទីរពេទ្យ និងប្រហែល គ្រាន់តែគិតអំពីអ្វីដែលអាចនាំមកនៅពេលអនាគត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សម្រាប់អត្ថបទកាសែតសារព័ត៌មានយុវវ័យ Voice Waves នេះ ពួកយើងសង្ឃឹមថា រឿងរ៉ាវរបស់ពួកយើងនឹងរំលឹកអ្នកថា ទោះបីជាមានបញ្ហាប្រឈមណាមួយក៏ដោយ ក៏នៅពេលអនាគតអាចនឹងនាំមកវិញនូវផលល្អប្រសើរ។

យើងកំពុងនាំយកបញ្ហាពិតៗរបស់អ្នកដែលបានឆ្លងកាត់ តាមចក្ខុអ្នកទាំងនោះដែលកំពុង បន្តសាងសង់ទីជម្រកពីបញ្ហាសង្គមរបស់ទីក្រុង។ អ្វីដែលអ្នកនឹងត្រូវមើល គឺអ្នកខ្លះបានធ្វើវាជាច្រើនទសវត្សមកហើយសំរាប់អ្នកខ្លះទៀតទើបតែចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះ។

កេរ្តិ៍ដំណែលនៃហាងហ៊ីបហែបរបស់ហាងលក់ថាសសម្រៀង V.I.P. គឺមួយក្នុងចំណោមហាងដែលនៅតែមានដំណើរ។ ស្លាកយីហោនេះបានស្ថិតនៅអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំហើយ ក្នុងអំឡុងពេលនោះស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេបានផ្តល់នូវទីជម្រកដ៏មានសុវត្ថិភាព និងប្រកបដោយការច្នៃប្រឌិតសម្រាប់យុវជនទីក្រុងឡុងប៊ិចដែលគេចេញពីអំពើហិង្សាក្នុងទីក្រុង។

អ្នកក៏នឹងបានអានអំពីរបៀបដែលប្រជាពលរដ្ឋនៅ

ទីក្រុង Cambodia នៅជាប់ជាមួយគ្នា ទោះបីជា លំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេមានមនុស្សរស់នៅច្រើនគ្នាក៏ដោយ, ដូចគ្នានោះដែរ ពួកគេស្វែងរកទីជម្រកវប្បធម៌មានតម្លៃកើនឡើងនៅក្នុងទីក្រុង ដែលធ្លាប់បានស្វាគមន៍ពួកគេដូចជាជនរៀនសូត្រដែលបានកៀសខ្លួនចេញពីប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ។

សព្វថ្ងៃនេះជនអន្តោប្រវេសន៍ជាច្រើន បាននឹងកំពុងទទួលយកជំនួយក្នុងសេចក្តីព្រៀងគោលនយោបាយសិទ្ធិស្នាក់អាស្រ័យក្នុងតំបន់មួយ ដូច្នោះទីក្រុងរបស់ពួកគេទាំងមូលអាចក្លាយជាទីជម្រក។

ការប្រមូលផ្តុំដែលមិនសូវបានយកចិត្តទុកដាក់នោះគឺការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យុវវ័យទីក្រុងឡុងប៊ិចដែលកំពុងធ្វើឱ្យមានកន្លែងសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដោយជំរុញឱ្យសាលារៀនរបស់ LBUSD បញ្ចប់ការបោះបង់ចោលនៃវប្បធម៌ និងបញ្ឈប់ការប្រកាន់ពូជសាសន៍។

យើងក៏មិនអាចបំភ្លេចអំពីគ្រួសារ LGBT របស់យើងបានដែរ។ នៅក្នុងការអត្តសាសន៍នៃការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវប្បធម៌ គឺឡា, ក្រុមស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាក្នុងស្រុកបានបង្កើតក្រុមប្រកួតបាល់ទាត់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ហើយដោយការប្រកួតប្រជែងនេះ ខ្ញុំមានន័យថាជាការប្រកួតប្រជែងពិតៗ។

ច្បាស់ណាស់ យុវវ័យទីក្រុងនិងប្រជាជនបាននឹងកំពុងកសាងទីជម្រកផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅទីនេះជាច្រើនទសវត្សមកហើយ។ មិនមែន អ្នកដឹកនាំទីក្រុងឥតមានការព្រួយបារម្ភនោះទេ - គួរនាំរបស់អ្នកដឹកនាំគ្រូរ្លូងកាត់រាល់គោលនយោបាយទាំងអស់។ ប៉ុន្តែគួរនាំរបស់សហគមន៍គឺការជំរុញនិងការពារគ្នាទៅវិញទៅមក។

យើងសង្ឃឹមថារឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះនឹងជម្រុញឱ្យអ្នកស្រមៃថាទីជម្រករបស់អ្នកជាអ្វី ឬក៏គឺវាអាចនឹងជាអ្វី។ បន្ទាប់មក ប្រហែលជាយើងអាចកសាងជាមួយគ្នាហើយទទួលស្គាល់ថា នៅពេលមាន ការលំបាកសហគមន៍គឺជាជម្រកដ៏ល្អបំផុតរបស់យើង។

សម្រេចនៃសមភាពនៅសាលារៀន

សមភាពសាលារៀន: តើវាជាអ្វី? នៅក្នុងពាក្យសាមញ្ញ វាផ្តល់ឱកាសសំរាប់ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាពដោយផ្តល់ជំនួយ បន្ថែមដល់សិស្សដែលត្រូវការវា។ ប៉ុន្តែម្តងហើយម្តងទៀត ប្រាក់ចំណូលបានកំណត់ពីសិស្សដែលមានលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំដោយយុត្តិធម៌ ចំពោះសិស្សដែលមិនសូវមានជីវភាពធូរធារ អ្នកប្រឹក្សាមានតិចតួច ដែលនៅមានកម្រិតក្រោយពេលកម្មវិធីសាលារៀនឬសៀវភៅសិក្សាចាស់ៗនិងបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

នៅក្នុងឆ្នាំ 2013 លោកអគ្គនាយក Jerry Brown បានអនុវត្តការរៀបចំឧបត្ថម្ភមូលនិធិក្នុងស្រុក (LCFF) ដែលបានព្យាយាម កែប្រែវិភាគ និងផ្តល់ធនធានឱ្យបានស្មើភាពគ្នា ជាមួយនឹងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់សម្រាប់សាលារៀនថ្នាក់ស្រុកដែលមានសិស្សប្រាក់ចំណូលទាប ឬសិស្សដែលជាអ្នកសិក្សាកាសាអង់គ្លេស។ យោងតាមការស្រាវជ្រាវរបស់អង្គការអប់រំ Trust West បានឱ្យដឹងថា ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ ក្រុមអ្នកវិភាគនៅតែមើលឃើញពីគុណភាពនៃការអប់រំរវាងសាលារៀនអ្នកមាននិងអ្នកក្រ ដែលសំដៅទៅបុគ្គលិកសាលានៅមានកម្រិតថ្នាក់រៀនដែលផ្តល់អោយ។ សំណើរចរិកាសម្រាប់ឆ្នាំ 2018-2019 របស់លោក Brown បានចំណាយប្រាក់ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដែលនៅសេសសល់ដូចជាការខ្វះធនធានគ្រូបង្រៀន និងមធ្យោបាយការសិក្សានៅមហាវិទ្យាល័យ។ ខាងក្រោមនេះជាអ្នករាយការណ៍បីនាក់ពីយុវជនវ័យក្មេង VoiceWaves ដែលអ្នកទាំងអស់នោះមកពីវិទ្យាល័យពហុបច្ចេកទេសទីក្រុងឡុងប៊ិច បានឆ្លើយពីសមភាពមានឬមិនមាននៅសាលារៀនរបស់ពួកគេ។

Jannai Simmons, អាយុ 17 ឆ្នាំ

តាមភាពស្មើគ្នា ខ្ញុំនឹងនិយាយថាសាលារៀនរបស់ខ្ញុំមានភាពរីកចម្រើនជាងសាលាដទៃទៀតដោយសារតែមានភាពចម្រុះច្រើន។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចនិយាយបានថាមានភាពខុសប្លែកពីគ្នា វាប្រហែលជាទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាសិក្សាជាច្រើននៅសាលារៀន។ មុខវិជ្ជាសិក្សាមួយចំនួនមានដើម្បីសង្ខេបលើរឿងមួយចំនួន ដែលអ្នកផ្សេងទៀតមិនមាន។ នេះគឺជាឆ្នាំជាន់ខ្ពស់របស់ខ្ញុំហើយនេះគឺជាឆ្នាំទី 1 ដែលខ្ញុំជ្រើសយកផ្នែកល្អនោះ ជាឧទាហរណ៍ ខ្ញុំបានព្យាយាមចូលក្នុងផ្នែកនេះអស់រយៈពេលបីឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែដោយសារខ្ញុំនៅក្នុងមុខវិជ្ជាជាក់លាក់មួយ ខ្ញុំមានជំងឺសចុងក្រោយដែលខ្ញុំចង់រៀន។ ដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចចូលរៀន មុខវិជ្ជាណាដែលខ្ញុំចង់រៀននោះទេ។

Jordyn Saunders, អាយុ 17 ឆ្នាំ

តាមភាពស្មើគ្នា ខ្ញុំនឹងនិយាយថាសាលារៀនរបស់ខ្ញុំមានភាពរីកចម្រើនជាងសាលាដទៃទៀតដោយសារតែមានភាពចម្រុះច្រើន។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចនិយាយបានថាមានភាពខុសប្លែកពីគ្នា វាប្រហែលជាទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាសិក្សាជាច្រើននៅសាលារៀន។ មុខវិជ្ជាសិក្សាមួយចំនួនមានដើម្បីសង្ខេបលើរឿងមួយចំនួន ដែលអ្នកផ្សេងទៀតមិនមាន។ នេះគឺជាឆ្នាំជាន់ខ្ពស់របស់ខ្ញុំហើយនេះគឺជាឆ្នាំទី 1 ដែលខ្ញុំជ្រើសយកផ្នែកល្អនោះ ជាឧទាហរណ៍ ខ្ញុំបានព្យាយាមចូលក្នុងផ្នែកនេះអស់រយៈពេលបីឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែដោយសារខ្ញុំនៅក្នុងមុខវិជ្ជាជាក់លាក់មួយ ខ្ញុំមានជំងឺសចុងក្រោយដែលខ្ញុំចង់រៀន។ ដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចចូលរៀនមុខវិជ្ជាណាដែលខ្ញុំចង់រៀននោះទេ។

Patrick Thompson, អាយុ 17 ឆ្នាំ

រឿងមួយអំពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃកម្មវិធីដូចជាយុត្តិធម៌បណ្ឌិតសកា គឺជាអ្នកកំពុងប្រឈមនឹងក្រុមមនុស្សផ្សេងៗគ្នា។ ទោះបីជាអ្នកស្ថិតនៅក្នុងបរិយាកាសអាក្រក់ក៏ដោយ អ្នកនឹងរៀនពីរបៀបដោះស្រាយជាមួយមនុស្សមួយចំនួននៅក្នុងបរិយាកាសនោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថានោះជារឿងល្អ - គ្រាន់តែជាការប៉ះពាល់ប៉ុណ្ណោះ ភាពចម្រុះកាន់តែច្រើនដែលវាទទួលបាន។ ម្យ៉ាងវិញទៀតនៅក្នុងកម្មវិធីដែលមានលក្ខណៈពិសេសដូចជា PACE និង CIC មានហ្វូងមនុស្សចម្រុះតិចជាង។ ភាគច្រើនគឺជនជាតិស្បែកស្រងឹតនិងជនជាតិអាស៊ីនៅក្នុងកម្មវិធីទាំងនោះតែប៉ុណ្ណោះ។ មិនមានភាពសម្បូរបែបច្រើននោះឡើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាវាអាចជាប្រភេទនៃការធ្វើអោយដាច់ពីគេ។

VOICEWAVES long beach

អ្នកតែសម្រួល
Michael Lozano
Crystal Niebla

ការបកប្រែភាសាអេស្ប៉ាញដោយ
Crystal Niebla
Rudy Cardoso-Peraza
Laura Merryfield

Rudy Cardoso-Peraza
Jannai Simmons

ការបកប្រែភាសាខ្មែរដោយ
Phatry Derek Pan
Monysak Sou

អ្នកនិពន្ធ
Abel Avalos
Elizabeth Campos
Sandy Garcia
Matthew Gozzip
Michael Lozano
Thomas Lick (Vanguard)
Crystal Niebla

កំនូសព្រាងភាសាអង់គ្លេសនិងភាសាអេស្ប៉ាញដោយ
Greg Diaz

អ្នកដឹកនាំយុវជន
Tim Haydock

Deonna Anderson M.A. Journalism from CUNY, VoiceWaves Alumna

"VOICEWAVES RECONNECTED ME TO THE DESIRE TO BE A JOURNALIST."

VoiceWaves has been teaching journalism and multimedia to Long Beach youth ages 15 to 25 since 2011.

Championing youth leadership & authentic storytelling, our Youth Reporters write, film, and podcast to report the story of a diverse Long Beach to inspire community engagement.

FOR MORE INFORMATION, VISIT VOICEWAVES.ORG OR GIVE AT VOICEWAVES.ORG/DONATE

រោងចក្រស្រួចកាតមានការរីកដុះដាល ហើយអាចមានហានិភ័យចំពោះសុខភាពសំរាប់ប្រជាជនក្រីក្រក្នុងទីក្រុងឡងប៊ិច

Andeavor បានយល់ព្រមបង្កើតរោងចក្រស្រួចកាតដ៏ធំមួយលើឆ្នេរ នៅជិតភាគខាងលិចទីក្រុងឡងប៊ិច ទោះបីជាមានការប្រឆាំងពីទីក្រុងជិតៗនោះ និង ក្រុមថែរក្សាបរិស្ថានក៏ដោយ។

អត្ថបទដោយ Crystal Niebla

លោក Maurice Weiner បានកត់សំគាល់សារជាតិពណ៌ខ្មៅប្រមូលផ្តុំគ្នា នៅផ្ទះគាត់នៃភាគខាងលិចទីក្រុងឡងប៊ិច។ គាត់បានចង្អុលបង្ហាញតាមបង្អួច និងជញ្ជាំងផ្ទះរបស់គាត់។

“នោះគឺជាម្រែងភ្លើងដែលកំពុងហោះ ចូលមកក្នុងផ្ទះរបស់យើង មិនមែនតែ តំបន់ខ្ញុំម្នាក់ទេ។ ប៉ុន្តែវាឆ្លងកាត់ផ្លូវ Santa Fe ទូទាំងភាគខាងលិចទាំងអស់” នេះជាសំដីរបស់គាត់ ហើយគាត់ មានអាយុ ៦៧ឆ្នាំ, គាត់ជានាក់ដែលរស់នៅ ជិតជាង៣ម៉ាយពីរោងចក្រ Andeavor ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា Tesoro រោងចក្រស្រួចកាតក្នុងរដ្ឋ Carson។

បន្ទាប់ពីការរស់នៅរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍រោងចក្រស្រួចកាតជាច្រើន នៅក្បែរនោះ, ផ្លូវបើកបរសេរី និងស្ថានីយ៍ដឹកទំនិញជាច្រើន, គាត់ហើយគ្រួសារ របស់គាត់បានចាប់ផ្តើមមានជំងឺក្រ។ ប៉ុន្តែគ្រូពេទ្យមិនទាន់មានដំណោះស្រាយល្អ ចំពោះសុខភាពពួកគាត់បានទេ។

គាត់បាននិយាយថា “ក្លាមៗនោះ ពួកយើងក៏មានជម្ងឺហឺត និងជម្ងឺរលាក ទងស្មាផងដែរ”

ព្រាយជាងផ្លូវ Santa Fe បុរសវ័យ៥៧ឆ្នាំម្នាក់ ឈ្មោះ Graciela Cortez រស់នៅប្រហែលមួយម៉ាយជាង ពីរោងចក្រស្រួចកាតទី២ របស់ Andeavor នៅរដ្ឋ Wilmington។

ប្តីរបស់នាវីម្នាក់ ឈ្មោះ Rafael បានស្លាប់ដោយសារជំងឺមហារីកនៅអាយុ៥៦ ឆ្នាំ។ អាការៈជំងឺរបស់គាត់គឺ Rafael ឈឺចុកចាប់ ដោយសារជំងឺហឺតពេញមួយជីវិត របស់គាត់ ហើយអ្នកស្រី Graciela បាននិយាយថាការរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលមាន ឧស្ម័នបំពុលរយៈពេល 13 ឆ្នាំ មិនបានធ្វើអោយជំងឺស្លាប់របស់គាត់ធូរស្បើយឡើយ។

ដោយសារនៅចំណុចកណ្តាលនៃទីក្រុងឡងប៊ិច មានខ្យល់អាកាសមិន បរិសុទ្ធ បានធ្វើអោយអ្នកតាំងទីលំនៅ និងអ្នកការពារបរិស្ថានក្នុងស្រុកព្រួយបារម្ភ ថាជីវិតស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្រោះថ្នាក់ នឹងកាន់តែមានផលអាក្រក់ ដូច Andeavor ដែលជាម្ចាស់រោងចក្រស្រួចកាតដ៏ធំបំផុតក្នុងចំណោមរៀងចក្រផ្សេងទៀតនៅលើ ឆ្នេរភាគខាងលិច ដែលកំពុងស្ថិតនៅលើផ្លូវដើម្បីតភ្ជាប់មូលដ្ឋានសម្ភារៈរោងចក្រ ទាំងពីរបស់ខ្លួនតាមរយៈបំពង់បង្ហូររបៀង។

គម្រោងរបស់ Andeavor បានទទួលស្គាល់ថាជាគម្រោងសមាហរណកម្មរោង ចក្រស្រួចនៅទីក្រុង Los Angeles និងការយល់ព្រមគម្រោង (LARIC) ដោយវិនិយោគទំហំទឹកប្រាក់ប្រមាណ 460 លានដុល្លារអាមេរិក ដើម្បីធ្វើ សមាហរណកម្ម និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៃរោងចក្រស្រួចកាត Wilmington និង Carson, ដែលមានចម្ងាយ២ម៉ាយពីសាលារៀន, សួនច្បារ, និងអ្នកជិត ខាងនៃទីក្រុងឡងប៊ិច។

នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងបរិមាណខ្យល់តាមមាត់សមុទ្រ ខាងត្បូង (AQMD) បានអនុញ្ញាតឱ្យត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថានចុងក្រោយ (EIR) នៃ LARIC ដែលផ្តល់អោយ Andeavor នូវការអនុញ្ញាតដ៏ មានសារៈសំខាន់ដើម្បី ចាប់ផ្តើមកសាងគម្រោងរបស់វានៅខែបន្តបន្ទាប់។

“ខ្ញុំបានអនុម័តការយល់ព្រមទាំងនេះ បន្ទាប់ពីត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ដោយ បុគ្គលិករបស់យើង ហើយភ្នាក់ងារការពារបរិស្ថានសហរដ្ឋអាមេរិក លោក “ Wayne Nastri និយាយ, លោកជាមន្ត្រីប្រតិបត្តិនៅ AQMD នៅក្នុង សារពត៌ មានក្នុងខែមិថុនា។ ” គម្រោងនេះនឹងសម្រេចឱ្យបាននូវការកាត់បន្ថយការបំពុល បរិយាកាស ហើយនឹងកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ចំពោះសហគមន៍ជិតខាង។”

Andeavor បាននិយាយថា វានឹងធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពខ្យល់ ដោយការកាត់បន្ថយការបំពុលខ្យល់ពីមូលដ្ឋាន និងធ្វើឱ្យឡើងនូវសម្ភារៈ បរិក្ខារ ដែលប្រើក្នុងរោងចក្រ។

វាជាគោលដៅដ៏មួយដែលបានស្នើរសុំឱ្យទងកត់បំបែកកាតាលីករសារធាតុ ករ ឧបករណ៍មួយដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការប្រែប្រួលប្រេងឆៅ នៅក្នុងទីក្រុង Wilmington កាត់បន្ថយឥទ្ធិពលខ្យល់ខ្លាំងកញ្ចក់កំរិតគ្រោះថ្នាក់នៃ អុកស៊ីដកម្មអាលុយមីញ៉ូម អុកស៊ីដកម្មស្ថាន់ដ័រ និងកាបូនមូលុយអុកស៊ីដ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គម្រោង LARIC បានបង្ហាញថាក្នុងពេលតែមួយ សមាសធាតុសរីរាង្គដែលងាយនឹងបង្កជាហេតុ (VOCs) នឹងកើនឡើង។ VOCs នេះបើយោងតាមភ្នាក់ងារការពារបរិស្ថាន (EPA) គឺការបំពុលខ្យល់ដែល រួមមានសារធាតុគីមីផ្សេងៗគ្នាមួយចំនួនដែលអាចមានផលប៉ះពាល់សុខភាព ដែលខ្លះអាចរយៈពេលខ្លី រយៈពេលវែង។

ហេតុនេះហើយបានជា អ្នកស្រី Julia May ដែលជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រនិងវិស្វ ករ ដែលមានបទពិសោធន៍២៥ឆ្នាំក្នុងគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិយាកាស ហើយ គាត់ជឿថាបន្ទាប់ពី EIR ត្រូវបានបញ្ចេញ Andeavor បានអះអាងថាគម្រោងនេះនឹង

“នោះគឺជាម្រែងភ្លើងដែលកំពុងហោះ ចូលមកក្នុងផ្ទះរបស់ យើង មិនមែនតែតំបន់ខ្ញុំម្នាក់ទេ។ ប៉ុន្តែវាឆ្លងកាត់ផ្លូវ Santa Fe ទូទាំងភាគ ខាងលិចទាំងអស់” លោក Maurice Weiner គាត់ជានាក់ដែលរស់នៅជិតជាង៣ម៉ាយពីរោងចក្រ ស្រួចកាត Andeavor ។

កាត់បន្ថយការបំពុលខ្យល់ខ្លាំងកញ្ចក់។ May បាននិយាយថា ជាមួយនឹងផលិតកម្មផ្សេងៗលាយអ៊ីដ្រូកាបូន (VOCs) អាចបញ្ចេញ សារធាតុពុលដែលមានជាតិពុលច្រើនជាងថ្នាំដទៃទៀតដូចជាសារធាតុបេនហ្សេន ដែលជាសារធាតុគីមីដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាហានិភ័យ។

May បាននិយាយថា “វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ក្នុងការបង្ការនិងកាត់បន្ថយ ការបញ្ចេញ ឧស្ម័ន VOC និងមិនឱ្យមានការកើនឡើង ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់ចុះ នេសមុទ្រភាគខាងត្បូងដែលមានកំរិតផ្សែងអ៊ីដ្រូកាបូនខ្ពស់បំផុតហើយមានកំរិតខ្លាំងនោះ ដែលបណ្តាលអោយមានបញ្ហាសុខភាពគ្រប់ប្រភេទ។”

អ្នកជិតខាងដែលមានទីលំនៅជិតទីតាំងរបស់គម្រោង ក្នុងចំណោមតំបន់ដាច់ដោយឡែក និងតំបន់ក្រីក្រជាងគេបំផុតនៅទីក្រុងឡងប៊ិច ត្រូវបានគេដឹងថាមានអត្រាជំងឺមហារីកខ្ពស់ ទម្ងន់កំណើតទាប និងមានបញ្ហាផ្លូវ ដង្ហើមអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។

ជាពិសេសនៅក្នុង ដែលមានផ្សែងអ៊ីដ្រូកាបូនខ្ពស់ ទីតាំងគម្រោងក្បែរផ្ទះរបស់អ្នក ជិតខាង ក្នុងចំណោមទីក្រុងឡងប៊ិច គឺខុសគ្នាច្រើន និងមានប្រជាជនក្រីក្រច្រើន ដែលបានដឹងអំពីអត្រាកើនឡើងខ្ពស់នៃជំងឺមហារីក ការកើតមកមានទម្ងន់ទាប និង បញ្ហាបំផុសគំនិតជាច្រើនឆ្នាំ។

ខាងលើ: ប៉មចម្រាញ់រប្រេង Andeavor នៅលើផ្លូវ Wilmington និងផ្លូវលេខ 223 នៅ Carson ។ ក្រុមហ៊ុន Andeavor មានគម្រោងក្លែងប្រែរោងចក្ររបស់ខ្លួននៅ Carson និង Wilmington ជាមួយនឹងបំពង់បង្ហូររបៀងចំនួន 15 ។

នៅខាងឆ្វេង: លោក Maurice Weiner អាយុ 67 ឆ្នាំ អង្គុយទល់មុខនឹងប្រជាជនចំនួន ៧ ដង្ហើម និងថ្នាំអាឡែហ្ស៊ីដែលគាត់និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ប្រើជាប្រៀងរាល់ថ្ងៃនៅក្នុងភូមិ Windward នៅភាគខាងលិចទីក្រុងឡងប៊ិចនៅថ្ងៃទី 16 ខែមីនាឆ្នាំ 2017 ។

រូបថតដោយ Crystal Niebla

នៅភាគខាងលិច Hudson Park, ឧទាហរណ៍ថា: មានហានិភ័យខ្ពស់នៃការកើត ជំងឺមហារីក ប្រមាណ 1,8 ដង ដែលខ្ពស់ជាងនៅតំបន់ភាគខាងកើត El Dorado Park បើយោងតាមទិន្នន័យដែលត្រូវបានវិភាគពីផែនទីគ្រោះថ្នាក់នៃជំងឺមហារីក ហៅកាត់ថា AQMD ។

Hudson Park មានកំរិតពិន្ទុ ៨០ នៃជំងឺហឺត ខណៈពេលដែល El Dorado Park មានកំរិតពិន្ទុ ២៤ ដោយផ្អែកទៅលើជួរភាគរយ ពី ០ ទៅ ១០០។ នេះបើយោងទៅតាមកម្មវិធីផែនទី EPA របស់រដ្ឋ។

អ្នកនាំពាក្យ Sam Atwood (AQMD) បាននិយាយថា “ទោះបីខ្យល់បានប្រសើរ ឡើងក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានទសវត្សរ៍ចុងក្រោយក៏ដោយ ក៏អាងស្តុកខ្យល់អាកាស នៅឆ្នេរខាងត្បូង នៅតែមានគុណភាពខ្យល់អាក្រក់បំផុតនៅក្នុងប្រទេស”

ការសិក្សាក្នុងរដ្ឋមួយ ចាប់ពីខែមករាឆ្នាំ 2017 បានវាយតម្លៃថាការបង្ហាញ អោយឃើញពីចរាចរនិងអ្នកបំពុលខ្យល់បរិយាកាសខាងក្រៅ បណ្តាលឱ្យមានជំងឺ ហឺតនិងអាចបង្កឱ្យមានការវាយប្រហារពិជំងឺ ជាពិសេសចំពោះសហគមន៍ក្រីក្រ។

លោក Taylor Thomas អ្នកវិភាគការស្រាវជ្រាវនិងគោលនយោបាយនៅសហគមន៍ East Yard សម្រាប់យុត្តិធម៌បរិស្ថាន (EYCEJ) បាននិយាយថាជាមួយនឹង ការរួមបញ្ចូលគ្នានេះ Andeavor នឹងក្លាយជារោងចក្រចម្រាញ់ប្រេងដ៏ធំជាងគេនៅ លើឆ្នេរសមុទ្រភាគខាងលិចហើយយើងបានស្ថិតក្នុងសហគមន៍ដែលមានបន្ទុកធ្ងន់ រួចទៅហើយនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃជាតិបំពុល ។

ដើម្បីតភ្ជាប់រោងចក្រស្រួចកាតចំនួនពីរបស់ Andeavor ព្រមទាំងបំពង់ បង្ហូរ ឧស្ម័ននិងប្រេងចំនួន 15 នឹងត្រូវបញ្ជូនតាមផ្លូវក្រោមដីនិងនៅលើផ្លូវ Alameda ខាងត្បូង និងមហាវិថី Sepulveda ខាងកើត ដែលមានចម្ងាយតិចជាង 2 ម៉ាយពីសាលាបឋម Elizabeth Hudson និង Admiral Kidd Park ។

ប្រវត្តិសាស្ត្រ Andeavor បានលេចធ្លាយម្តងហើយម្តងទៀត ដូចជាការ ដុត ធាតុពុលនៃឧស្ម័នលើសលប់ ត្រូវបានគេស្គាល់ច្បាស់ថាជាការឆេះឡើង និងការផ្ទុះរោងចក្រស្រួចកាតមុន ៗ វាបាននឹងកំពុងបង្កើនក្តីបារម្ភជាច្រើនផង ដែរ។

នៅខែសីហាឆ្នាំ 2016 AQMD បានរកឃើញការលេចធ្លាយ នៅរោងចក្រ ស្រួចកាត Wilmington នៅលើផែនកំណត់បានបញ្ចេញ VOC ។ បីថ្ងៃក្រោយមក ក៏មានការផ្ទុះសារធាតុសាន់ដ័រ។

តម្លៃពិតនៃការផ្លាស់ប្តូរ

យុវវ័យនេះពន្យល់ពីរបៀបដែលអ្នកប្តូរភេទពិតជាអាចធ្វើឱ្យអ្នកអស់លុយពីកាបូប។

អត្ថបទដោយ Abel Avalos

នៅពេលដែលពាក្យថាមនុស្សប្តូរភេទ ចូលមកក្នុងគំនិតរបស់យើង មនុស្សមួយចំនួនបានគិតភ្លាមៗអំពី Caitlyn Jenner ព្រោះនៅពេលប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ នាងត្រូវបានគេបោះចូលទៅក្នុងទីចំណាប់អារម្មណ៍ដែលចេញជាសាធារណៈថាជាស្ត្រីប្តូរភេទ។ ផ្នែកមួយនៃផ្នែកដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍បំផុតរបស់នាងដែលចេញមកជាសាធារណៈនោះគឺ “ការបង្ហាញ” នៃខ្លួនថ្មីរបស់នាងដែលក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ដែលស្ទើរតែមានភាពខុសគ្នាទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែទោះបីនាងជាអ្នកល្បីល្បាញនៅក្នុងចំណោមមហាសេដ្ឋីជាច្រើនក៏ដោយក៏វាជារូបភាពមិនពិតនៃអ្វីដែលផ្លាស់ប្តូររាងកាយដូចមនុស្សសប្តុរភេទភាគច្រើនដែរ។ បើនិយាយពីបទពិសោធន៍របស់មនុស្សម្នាក់ដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណពីស្ត្រីទៅជាបុរស (F2M) ទោះជាបច្ចុប្បន្នកំពុងតែបន្តផ្លាស់ប្តូរក្តី ក៏ប៉ុន្តែរឿងជាច្រើនមិនតែងតែទៅមុខយ៉ាងល្អនោះទេ។

បន្ទាប់ពីខ្ញុំចេញពីវ័យ16ឆ្នាំ ទូរស័ព្ទកំប៉តរបស់ខ្ញុំត្រូវការការផ្លាស់ប្តូរ។ ខ្ញុំបានបោះចោលរាល់អារម្មណ៍នៃខ្លួនក្រោយ ក្រលាផ្តាំ និងខោទ្រទ្រង់មនុស្សស្រីដែលជាប់របស់ខ្ញុំផ្ទាល់។ ដោយជំនួសមកវិញនូវសំលៀកបំពាក់បុរសទាំងអស់ ប៉ុន្តែវាជាការបង្កើនទំនុកចិត្ត។ ការទិញសំលៀកបំពាក់ថ្មីមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការនោះទេ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំត្រូវចាប់ផ្តើមការផ្លាស់ ប្តូររាង កាយ

របស់ខ្ញុំដែរ។ ក្នុងនាមជាអនីតិជន ជំហានក្នុងការចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរដំបូងគឺវាពិបាកណាស់។ ដំបូង អ្នកត្រូវតែហ៊ានបើកចំហជាសាធារណៈ (ដោយប្រាប់ឪពុកម្តាយ គ្រូ និងមិត្តភក្តិរបស់អ្នក នេះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍) អំពី ការផ្លាស់ប្តូររយៈពេលមួយឆ្នាំ។ បន្ទាប់ពីតម្រូវការនេះត្រូវបានបំពេញ អ្នកព្យាបាលរបស់អ្នក នឹងយល់ព្រមធ្វើការព្យាបាលអម្បែន ហើយត្រូវការឪពុកម្តាយរបស់អ្នកដើម្បីចុះហត្ថលេខាលើវា។ ខ្ញុំបានរង់ចាំរហូតដល់ខ្ញុំមានអាយុ 18 ឆ្នាំដើម្បីចាប់ផ្តើមការចាក់ប្លាស្ទិកអម្បែនព្រោះ នៅពេលនោះខ្ញុំមិនទាន់មានលទ្ធភាពបង់ថ្លៃអោយអ្នកព្យាបាលពេញម៉ោង ដែលជាការតម្រូវសម្រាប់អនីតិជន។

បើយើងក្រលេកមើលផ្នែកទឹកប្រាក់វិញនៃការ ផ្លាស់ប្តូរខាងរាងកាយ ដើម្បីក្លាយជាខ្លួនអ្នកពិត អ្នក អាចនឹងចំណាយទឹកប្រាក់រហូតដល់ 75.000 ដុល្លារ ហើយក្នុងករណីមួយចំនួនអាចនឹងអស់ច្រើនជាងនេះទៀត។ តាមផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ការផ្លាស់ប្តូរភេទសម្រាប់ខ្ញុំមានន័យថាការចាប់ផ្តើមបញ្ជាក់ពីអម្បែនភេទ - ដោយការចាក់អម្បែន testosterone ។ ជាមួយនឹងការធានារ៉ាប់រង ខ្ញុំត្រូវបង់ប្រាក់ 35 ដុល្លារដល់ 65 ដុល្លារលើការផ្គត់ផ្គង់និងថ្នាំមូលមួយខែ។ តម្លៃនោះប្រែប្រួលទៅតាមមនុស្សនិងការធានារ៉ាប់រង។ អ្នកព្យាបាលមួយចំនួនអាចនឹងចំណាយប្រាក់ប្រហែល 60 ដុល្លារក្នុងរៀង មាន4ដងក្នុងមួយខែ វាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានតម្លៃថោក។ តម្លៃដែលថ្លៃជាងនេះអាចចំណាយរហូតដល់ទៅ 350 ដុល្លារក្នុងមួយរៀង។

អ្វីដែលខ្ញុំគិតថានឹងធ្វើនៅពេលក្រោយ គឺការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ និងភេទរបស់ខ្ញុំអោយស្របច្បាប់ ខ្ញុំត្រូវការប្រាក់ប្រហែល 500ដុល្លារ ដើម្បីទទួលបានឯកសារដែលបានដាក់នៅប្រព័ន្ធតុលាការ។ សំណាងល្អដែលខ្ញុំអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំរាប់លើកលែងប្រាក់កំរៃចំពោះអ្នកដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះឪពុកម្តាយតែមួយ។

មនុស្សភាគច្រើនមានទំនាក់ទំនងការប្តូរភេទជាមួយនឹង“ការវះកាត់” ដែលជាទូទៅមានពីរប្រភេទ។ ទីមួយគឺជាការវះកាត់កំពូលដែលវាអាចនឹងបន្ថែមជាលិកាសុជន់ឬការដកវាចេញ។ ការវះកាត់ទាំងនេះមានតម្លៃជាមធ្យមពី 5,000 ដុល្លារដល់ 10,000 ដុល្លារ។ ការវះកាត់ប្រភេទទីពីរ គឺការវះកាត់ផ្នែកខាងក្រោមដែលមានតម្លៃលើសពី 10,000 ដុល្លាររហូតដល់ 70,000 ដុល្លារ។ មនុស្សមួយចំនួនធ្វើដំណើរទៅខាងក្រៅសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីធ្វើការវះកាត់ប្តូរភេទ ព្រោះប្រព័ន្ធថែរក្សាសុខភាពអាមេរិកមិនផ្តល់ជំនួយដល់ប្រជាជនដើម្បីឱ្យពួកគេមានលទ្ធភាពបង់ប្រាក់ឡើយ។ ការវះកាត់ប្រភេទទាំងនេះក៏មានគ្រោះថ្នាក់និងមានឱកាសខ្ពស់នៃការប្រឈមផងដែរ។ ដូច្នេះបើទោះបីជាវាដំណើរការបានយ៉ាងល្អក្នុងអំឡុងពេលវះកាត់ក៏

ដោយ ក៏មនុស្សម្នាក់នោះអាចនឹងស្នាក់នៅមន្ទីរពេទ្យជាច្រើនខែដែរប្រសិនបើមានបញ្ហា។

ការផ្លាស់ប្តូរភេទមិនកើតឡើងក្នុងពេលមួយប៉ុន្មាននោះទេ។ វាត្រូវការពេលវេលា កម្លាំងចិត្តជាច្រើន

“ការផ្លាស់ប្តូរភេទមិនកើតឡើងក្នុងពេលមួយប៉ុន្មាននោះទេ។ វាត្រូវការពេលវេលាកម្លាំងចិត្តជាច្រើនព្រមទាំងការអត់ធ្មត់ និងចំនួនទឹកប្រាក់យ៉ាងក្រៃលែង ។ វាមានចំណុចជាច្រើននៃការផ្លាស់ប្តូរភេទដែលពិបាកនឹងដោះស្រាយ។ យើងបានដាក់ខ្លួនយើងទៅរកភាពគ្រោះថ្នាក់ ដោយគ្រាន់តែចង់រស់នៅដោយភាពសេរីនៅក្នុងជីវិតសាច់ឈាមរបស់យើងផ្ទាល់ ទោះបីជាយើងត្រូវដោះស្រាយជាមួយការយាយី និងការរើសអើងពីឋានៈខ្ពស់បំផុតនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់យើងក៏ដោយ។ ការ ប្រយុទ្ធតាំងរបស់យើងសម្រាប់សមភាព និងការយល់ព្រមទទួលយកគឺមិនទាន់ចប់នោះទេ។ ការតស៊ូគឺពិតប៉ុន្តែវាមានតម្លៃយ៉ាងសក្តិសម នៅពេលដែលខ្ញុំអាចរស់នៅជាជីវិតមួយដែលជាជីវិតពិតរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់។”

ព្រមទាំងការអត់ធ្មត់ និងចំនួនទឹកប្រាក់យ៉ាងក្រៃលែង ។ វាមានចំណុចជាច្រើននៃការផ្លាស់ប្តូរភេទដែលពិបាកនឹងដោះស្រាយ។ យើងបានដាក់ខ្លួនយើងទៅរកភាពគ្រោះថ្នាក់ ដោយគ្រាន់តែចង់រស់នៅដោយភាពសេរីនៅក្នុងជីវិតសាច់ឈាមរបស់យើងផ្ទាល់ ទោះបីជាយើងត្រូវដោះស្រាយជាមួយការយាយី និងការរើសអើងពីឋានៈខ្ពស់បំផុតនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់យើងក៏ដោយ។ ការ ប្រយុទ្ធតាំងរបស់យើងសម្រាប់សមភាព និងការយល់ព្រមទទួលយកគឺមិនទាន់ចប់នោះទេ។ ការតស៊ូគឺពិតប៉ុន្តែវាមានតម្លៃយ៉ាងសក្តិសម នៅពេលដែលខ្ញុំអាចរស់នៅជាជីវិតមួយដែលជាជីវិតពិតរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់។

Refinery

continued from page 3

នៅក្បែរនោះ ទីក្រុង Carson បានពិចារណាការប្តឹង AQMD លើការព្រួយបារម្ភសុវត្ថិភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងគម្រោង Andeavor ហើយអភិបាលក្រុង Los Angeles លោក Eric Garcetti ក៏បានចេញសេចក្តីព្រួយបារម្ភអំពីគម្រោងនោះតាមរយៈលិខិតមួយផងដែរ។

Carson បានទម្លាក់ពាក្យបណ្តឹងស្របច្បាប់របស់ខ្លួនបន្ទាប់ពីវាបានឈានដល់ការទូទាត់ទំហំទឹកប្រាក់ 45លានដុល្លារជាមួយនឹង Andeavor នៅខែកក្កដាឆ្នាំ 2017 ។ ជាការផ្លាស់ប្តូរនេះ ទឹកប្រាក់នោះនឹងត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការកែលម្អសហគមន៍។ ដោយនៅខែសីហាឆ្នាំ 2017 Tesoro បានប្តូរឈ្មោះជាផ្លូវការទៅជា Andeavor ។

លោកThomas មកពី EYCEJ ជឿជាក់ថា Carson មានជម្រើសក្នុងការទទួលយកលុយនិង “បំពុល”អ្នករស់នៅរបស់ខ្លួន ឬទោះជាបដិសេធ ក៏និង មានលទ្ធផលដូចគ្នាដែរ។

លោក Thomas បាននិយាយតាមអ៊ីម៉ែលថា ជាអកុសល កងកម្លាំងមូលធននិយម ព្រមទាំងការបរាជ័យនៃវិធានការច្បាប់បានបង្កើតត្រៃស្លាប់ដែល Carson និងបណ្តាទីក្រុងជិតដែលនៅជិតគ្នាខាងត្រូវបានគេរកឃើញ។

ការចាញ់ជំលោះនេះ EYCEJ នឹងតាមដានគម្រោងហើយរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយប្រព័ន្ធផលិតកម្មនៃការទាញយកប្រេងនិង ឧស្ម័ននិស្សារណកម្មទាំងស្រុងមិនមែនតែ Andeavor មួយទេ។

ទាំង Andeavour ឬ អភិបាលទីក្រុងឡុងប៊ិចលោក Robert Garcia បានឆ្លើយតបចំពោះការស្នើសុំសម្ភាសសារឡើងវិញ។

សេចក្តីព្រាងមុនបានដកចេញនូវភាពចម្រូងចម្រាសពីអ្នក ការពារបរិស្ថាន ដែល បាននិយាយថាបាយការណ៍ចេញមកនេះ បានទុកព័ត៌មានអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមាន។

នោះរួមបញ្ចូលការបង្កើតឧបករណ៍សម្ពាធថ្មីជាច្រើនសម្រាប់បញ្ហា ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការបំភាយឧស្ម័នដ៏ធំក្នុងអំឡុងពេលមាន អាសន្ន - ហើយមានប្រ

ការផ្ទុះដ៏ធំមួយបានផ្ទុះឡើងនៅពេលចក្រស្នូលប្រេងក្បែរនោះដែលនៅជិត Andeavor នៅWilmington ដែលជាសហគមន៍មួយនៅទីក្រុង Los Angeles នៅថ្ងៃទី 28 ខែមិថុនាឆ្នាំ 2017។

រូបថតដោយ Crystal Niebla

តិបត្តិការមួយចំនួនបានក្លាយទៅជាការផ្ទុះកាន់តែច្រើនការនាំចូលប្រេងនៅ ដែលបង្កជាជំងឺមហារីកដូចជាប្រេងនៅ Bakken ជាដើម។

“[AQMD] មិនបានវាយតម្លៃអ្វីទាំងអស់នោះទេហើយ នោះគឺជាភាពទន់ខ្សោយយ៉ាងច្បាស់” សំដីរបស់លោក May, លោកក៏ជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជាន់ខ្ពស់សម្រាប់សហគមន៍ដើម្បីបរិស្ថានល្អប្រសើរជាងមុនដែលជាអង្គការសកម្មជនបរិស្ថាន ។

មន្ត្រី Carson បានថ្លែងថា EIR បានវាយតម្លៃស្ទើរចំពោះផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងទៅលើប្រជាជនក្រីក្រ និងប្រើប្រាស់ភាសាបច្ចេកទេសហួសហេតុ។

“គោលការណ៍ណែនាំរបស់រដ្ឋ បានបញ្ជាក់ថា EIR គួរតែស្វែងយល់ពីបុគ្គលដែលរស់នៅទីនោះ” លោក Ken Fartsing អ្នកគ្រប់គ្រងទីក្រុង Carson

បានសរសេរក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ2017 នូវការជំទាស់មួយ ដែលបង្ហាញពីទស្សនៈមួយចំនួនរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅទីក្រុងឡុងប៊ិច។

អ្នកនាង Whitney Amaya អាយុ 24 ឆ្នាំដែលរស់នៅផ្ទះភាគខាងលិចទីក្រុងឡុងប៊ិច អស់រយៈពេល 18ឆ្នាំជឿថា Andeavor ខ្វះខាតតម្លាភាព និង ការឈោងទៅចាប់អ្នកដែលមិនចេះនិយាយ ភាសាអង់គ្លេស។

Amayaបាននិយាយថា “ពួកគេជាក្រុមហ៊ុន ដូច្នេះពួកគេត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តដោយប្រាក់ចំណេញ មិនមែនចាំបាច់តែតម្រូវការពីសហគមន៍ទេ”

នាងបាននិយាយថា នាងនឹងត្រូវបានរង្វង់អំពីផែនការពង្រីករបស់ Andeavor ប្រសិនបើនាងមិនបានចូលរួមជាមួយ EYCEJ ដែលជាក្រុមតស៊ូមតិផ្នែកសុខភាពបរិស្ថានក្នុងតំបន់។

ប៉ុន្តែអ្នកស្រុកដទៃទៀតដូចជាលោកGraciela Cortez គាត់មានអាយុ៥៧ឆ្នាំ ដែលចេះ និយាយតែភាសាអេស្ប៉ាញប៉ុណ្ណោះហើយគាត់ក៏មិនត្រូវបានយល់ច្បាស់លើគម្រោងនេះដែរ។

បន្ទាប់ពីឃើញប្តីរបស់នាងមានការឈឺចាប់ពីជំងឺហឺត ហើយទីបំផុត ត្រូវបានស្លាប់ដោយជំងឺមហារីកនេះ។ នាងនៅតែរស់នៅក្នុងផ្ទះនោះដដែលហើយនាងគ្មានលទ្ធភាពផ្លាស់ទីលំនៅទៅកន្លែងណាផ្សេងទេនៅក្នុងទីក្រុងដែលគេហៅថាជា “តំបន់ស្លាប់” ។

“តើខ្ញុំអាចទៅកន្លែងណាបាន” ? នាងបានសួរជាភាសាអេស្ប៉ាញ។ “ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវតែដោះស្រាយជាមួយវា”។

លោក *Vince Staples* ត្រង់រាជ្យ ‘*Big Fish*’

អាល់ប៊ុមដ៏មានមហិច្ឆតាបំផុតរបស់គាត់រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន “Big Fish Theory” បានរក្សាទុកនូវតារាចម្រៀងរ៉បនៅភាគខាងជើងនៃទីក្រុងឡុងប៊ិច ដែលសកម្មក្នុងការសង្កេតមើលស្នាម ក្នុងពេលដែលកំពុងស្វែងរកតំបន់អេឡិចត្រូនិកថ្មី។

អ្នកសរសេរ Rudy Cardoso-Peraza

លោកVince Staples បានបញ្ចេញកម្លោះអស់រយៈពេលមួយរយៈ ហើយវាជាការបំពេញចិត្តមួយដើម្បីមើលសិល្បៈរបស់គាត់រីកចំរើនតាំងពីឆ្នាំ 2010 ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមដំបូងរបស់គាត់នៅឆ្នាំដំបូង Staples ជាធម្មតាគាត់រ៉បដោយមានសម្លេងស្ទើរដែលគាត់គិតថាវាសម្រាប់គាត់ ខណៈពេលដែលគាត់ច្រើនចង្វាក់ដែលគាត់រ៉ប គឺពីបាកស្តាប់និងសាមញ្ញ។ ការចាប់ចិត្តអ្នកស្តាប់ជាមួយនិងការមិនខិតខំប្រឹងប្រែង ប៉ុន្តែទំនុកទំនាស់ភាពខ្លាំងក្លា ដែលធ្វើអោយការរ៉បរបស់គាត់តាំងពីពេលនោះមកបានធ្វើឱ្យគាត់ធ្លាក់ទឹកចិត្តក្នុងរឿងដែលគាត់ខិតខំដោះស្រាយជាមួយនិងគ្រួសារ ដែលជាការពិតដើម្បីរើសយកទំនាក់ទំនងភាគខាងជើងទីក្រុងឡុងប៊ិច ហើយជួនកាល ការមិនគោរពកោតខ្លាចដល់គ្រីស្ទសាសនាបានឮនៅក្នុងការកត់ត្រាចម្រៀងដំបូងរបស់គាត់ “Shyne Coldchain Vol .1.” ត្រលប់ទៅរដូវក្តៅនៃឆ្នាំ 2014 Staples បានចេញអាល់ប៊ុមដែលជាមហិច្ឆតាបំផុតរបស់គាត់រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន។ “Big Fish Theory” នៅតែបន្តទំនាញStaples ជាអ្នកសន្ទនា និងអ្នកសង្កេតការណ៍ដែលចង់ដឹងពីអ្វីដែលហ្គេមរ៉បបាននាំមក។ ប៉ុន្តែវាគឺជាអាល់ប៊ុមដែលមិនមានលក្ខណៈដូចជាកំណត់ត្រាហ្វឹកហ្វឺមធម្មតារបស់អ្នក ហើយនោះគឺជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យ “Big Fish Theory” លេចធ្លោនៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ប្រសិនបើសម្លេងនៃអាល់ប៊ុមត្រូវបានសង្ខេបវាស្តាប់ទៅដូចជាអ្វីដែល Crispsនឹងស្តាប់នៅក្នុងកម្មវិធីត្រីដេអេឡិចត្រូនិក។

ថ្មីៗនេះ Staples ត្រូវបានគេព្រងើយកន្តើយជាក់ពីពានរង្វាន់ធំៗ ខណៈដែលអ្នករិះគន់នៅ Los Angeles Times និងច្រើនប្រភេទ បានដាក់ឈ្មោះអាល់ប៊ុមចុងក្រោយរបស់គាត់ថាជារឿងល្អបំផុតក្នុងឆ្នាំ 2017 ។ ប្រហែលជាពិបាកសម្រាប់អ្នកខ្លះ “Big Fish Theory” គឺជាអាល់ប៊ុមដែល Staples រុករកទឹកដីថ្មី និងប្រើជើងជាមួយគ្រូដេអេឡិចត្រូនិករបស់គាត់ និងអ្នកផលិតទម្រង់អេឡិចត្រូនិករបស់គាត់, លោក Zack Seckoff ដើម្បីជួយបង្កើនល្បឿនសំឡេងនៃអាល់ប៊ុមនេះអោយមានល្អ។

អ្នកផ្សេងទៀតដែលបានជួបជុំគ្នានៅលើអាល់ប៊ុមនេះរួមមាន អ្នកផលិតក្លឹបអេឡិចត្រូនិកដូចជា SOPHIE, GTA និង Flume ដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាកោតសរសើរវគ្គ Staplesប្រៀង ជាមួយនិងhouse and garage music។ Staples មានសំលេងច្បាស់ និងលឿនរំពងល្អ ជាមួយឧបករណ៍សំឡេងតាមស្តង់ដារនិងវង់ក្លែងដ៏ស្នាហាប់ពេញមួយអាល់ប៊ុមរយៈពេល 36 នាទី។ ផលិតកម្មអាល់ប៊ុមនេះស្រដៀងទៅនឹងអារម្មណ៍ដែលអ្នកនៅលើផ្ទះខ្សាច់

ដែលមានភាពរំជើបរំជួលជាមួយទីក្រុងឡុងប៊ិចតាមរបៀបដែលអ្នកនឹងដើរនៅក្លឹប។

ចាប់ផ្តើមអាល់ប៊ុមជាមួយ “Crabs In A Bucket,” Staples និយាយពីរឿងធម្មតា ចិត្តគំនិតនៃការដាក់អ្នកផ្សេងទៀតចុះដើម្បីធ្វើឱ្យខ្លួនឯងមានអារម្មណ៍ល្អ។

លោក Staplesបានលើកឡើងពីសំណួរមួយក្លាយថា: “Crabs in a bucket ចង់ឱ្យអ្នកឃើញនៅខាងក្រោម តើអ្នកមិនចូលចិត្តវាទេ?” ។ Staples និយាយអំពីការមកដល់របស់គាត់

នៅក្នុងពិភពត្រីហ្វឹកហ្វឺមព្រោះអ្នកដទៃប្រហែលជាគិតថាគាត់ចំពោះការរីកចម្រើនរបស់គាត់និងការពិសោធន៍ជាសិល្បកម្ម និងពិតជីវិតដ៏គួរឱ្យសោកស្តាយដែលជនក្រីក្រជាច្រើននឹងស្ថិតនៅក្នុង ធុងនិងបន្តរស់នៅក្នុងស្ថានភាពក្រីក្រទាំងនោះដែលសង្គមបានរស់នៅជាមួយ។ លក្ខណៈពិសេសរបស់អាល់ប៊ុមរួមមាន Juicy J និង Ty Dolla ចុះហត្ថលេខាលើបទចម្រៀងដូចជា Big Fish និង Rain come

Down ។ Kendrick Lamar ក៏ជាផ្នែកមួយនៅលើបទ “Yeah Right” ហើយអ្នកមានសិទ្ធិស្រួលនេះបើអ្នកគិតថាគាត់បានលួចយកការ ចាប់អារម្មណ៍ដោយសារតែគាត់រត់ជាមួយហើយមិនបានមើលទៅក្រោយ។ នៅលើ “Yeah Right” Staplesសួរចំៗវិជ្ជាជីវៈរបស់ប្រសិនបើពួកគេគិតប្រាកដនឹងជីវិតនោះ នៅពេលនិយាយអំពីរូបភាពដែលពួកគេមានវត្តមានថាគេរីករាយស្មោះភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុប្រាក់ពន្ធនៅក្នុងវិជ្ជាជីវៈនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។

ផ្ទុយទៅវិញលោក Lamar បានបញ្ជូនលំហូរនៅលើវគ្គរបស់គាត់ដែលបង្ហាញថាគាត់មានភាពល្អឥតខ្ចោះដូចដែលគាត់អាចរក្សានូវភាពសុចរិតដែលគាត់បានរីកចម្រើនក្នុងពិភពត្រីហ្វឹកហ្វឺម។

ការទទួលយកពីការមើលការរីកចម្រើនរបស់ Vince Staples ក្នុងនាមជាសិល្បករគឺជាសមត្ថភាពក្នុងការពិសោធន៍ត្រីដូច Kanye West របស់គាត់ដែលរើរបស់គាត់ជាមួយនិងអាល់ប៊ុមឆ្នាំ 2013 របស់គាត់គឺ “Yeezus” ត្រូវបានជួប

នឹងការរិះគន់រួមគ្នាហើយផលប៉ះពាល់របស់វានៅតែមិនទាន់ច្បាស់។

“Big Fish Theory” គឺជាឧបសគ្គដ៏ធំមួយសម្រាប់ Staples ដើម្បីយកវាទៅតែមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយអាកប្បកិរិយារបស់ការរ៉បរបស់គាត់ដែលជំរុញឱ្យមាននិទានរឿងរបស់គាត់ដោយប្រើសម្លេងគួរអោយភ័យខ្លាច។ សាររបស់វាប៉ុន្តែមទៀតជំរុញឱ្យ Staples ក្លាយជារឿងជោគជ័យមួយសម្រាប់ការប្រឆាំងនឹងរបៀបរស់រានមានជីវិតដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។

Vince Staples
“Big Fish Theory”
ARTium • Blacksmith • Def Jam

វាគឺជាសុបិនដែលមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដើម្បីក្លាយខ្លួនជាអ្នករ៉បតាមរយៈជីវិតរស់នៅដែលពួកល្បីនិងការជួញដូរគ្រឿងញៀនជាច្រើនដែលបានរីកចម្រើនទៅជាការកោតសរសើរ។

នេះផ្ទុយពីអ្នកដែល Vince Staples ជាជនជាតិអាមេរិកដើមកំណើតអាហ្វ្រិកដែលត្រូវបានគេលើកកម្ពស់នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិតដែលបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពទាំងនោះដែលពួកគេអាចគេចចេញពីបរិយាកាសនោះបាន។ លើសពីនេះទៅទៀតភាពច្នៃប្រឌិតរបស់ Staples និងគំនិតមិនចេះបើកចំហរបានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំមួយសម្រាប់វេទិការបស់គាត់ដើម្បីផ្តល់ត្រឡប់ទៅសហគមន៍វិញដូចដែលគាត់បានធ្វើនៅទីក្រុងឡុងប៊ិច។

“Big Fish Theory” គឺជាការវិវឌ្ឍន៍មួយសម្រាប់Staples ដែលជាអាល់ប៊ុមមួយដែលបង្កើតឱ្យមានសន្ទុកថាជីវិតមួយនៃគ្រាប្រចប់ចប់នៅក្នុងសង្គមរបស់យើង

ក៏ ដូចជាការរក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះខ្លួនឯងនិងជំនឿរបស់គាត់។ គេអាចស្រមៃពីអ្វីដែលជារឿងបន្ទាប់សម្រាប់ Staples ប៉ុន្តែសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ “Big Fish Theory” នឹងធ្វើអោយលេចធ្លោក្នុងចំណោមការចេញត្រីដេអេឡិចត្រូនិក។

ធូលី ញើស និង បាល់ទាត់

ក្រុមសម្ព័ន្ធអ្នកស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា របស់ទីក្រុងឡងប៊ិចគឺមិនត្រឹមតែការប្រកួតប្រជែងនោះទេ វាថែមទាំងនាំការតំរង់ទិសទាំងអស់រួមគ្នា។

អត្ថបទដោយ Matthew Gozzip

វត្តដីត្រឹមត្រូវ “ ច្បាប់អនុញ្ញាត ” គ្រាប់ឡកឡា កំកូនបាល់ “ បានប្រដូចអាយុវិញក៏ឡាករដូចជាកូនកំរង ដ៏សប្បាយដើរឆ្លងកាត់វាលកីឡារបស់បលនៅស្ថានខ្សាច់ Marina Vista។ ប៉ុន្តែអត្តលិកដែលបែកញើស ក្នុងការប្រកួតប្រជែងយ៉ាងក្តៅក្តួក ត្រូវបានគេមិនសូវឃើញដូចធូលីនៅថ្ងៃនិទាឃរដូវកាលពីឆ្នាំមុន។

បុរសម្នាក់នៅលើទីវាលបានស្ទង់មើលបានដើម្បីស្វែងរកម៉ូដឈ្នួលខ្លះសម្រាប់គប់ទៅ។ បន្ទាប់មកមានខ្យល់អង្គុយខ្លះមួយដែលដូចជាការដោះលែងដ៏ល្អឥតខ្ចោះនិងចុងក្រោយ -

ទាត់បាល់?

កីឡាបាល់ទាត់អាចនឹងមានប្រជាប្រិយភាពបំផុតនៅលើទីធ្លាកំសាន្តនៅសាលារៀនបឋមសិក្សា ប៉ុន្តែក្រុមប្រកួតភេទទី៣ដែលជាអ្នកតំណាងសាកលវិទ្យាល័យនៃរដ្ឋឡងប៊ិច បានវិវត្តន៍វាពីការប្រកួតអ្នកជិតខាងដ៏តូចមួយមួយក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិ ទៅជាបាតុកូតវប្បធម៌មួយដែលបានបង្កើតឡើងដោយមានqueer និង អ្នកក្នុងតំបន់ដែលប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នាជាង 60 នាក់។

អ្នកលេងជាច្រើនបាននិយាយថា វាចាំបាច់ខ្លាំងណាស់ដោយសារមានការខ្វះខាតប្រព័ន្ធសុខភាពសង្គមល្អសម្រាប់ភេទទី៣នៃរដ្ឋឡងប៊ិច។

លោក Alex Mehlbrech ដែលជាស្ថាបនិកនៃសម្ព័ន្ធឡងប៊ិចបាននិយាយថា: “មនុស្សប្រុសស្រីឡាញ់ភេទដូចគ្នាជាច្រើនត្រូវជួបគ្នានៅឯបារ ហើយវាមិនមែនជាការល្អទេ។ “កីឡាដែលមានការប្រកួតប្រជែងខណៈពេលដែលកាត់ច្រើនមានភាពនឹងជឹង, វាអាចជាវិធីល្អប្រសើរជាងមុនដើម្បីជួបមនុស្ស” ។

ក្រុមសម្ព័ន្ធកេទទី៣តំណាងសាកលវិទ្យាល័យកាលពីដំបូងឡើយបានចាប់ផ្តើមនៅ West Hollywood ក្នុងឆ្នាំ 2007 ដោយជាជម្រើសនៃកីឡាកម្សាន្តមួយសម្រាប់សមាជិកសហគមន៍ LGBT ដើម្បីទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរយៈប្រភេទកីឡាផ្សេងៗ។ បច្ចុប្បន្នក្រុមសម្ព័ន្ធនេះបានគ្របដណ្តប់យ៉ាងហោចណាស់ទីក្រុងធំៗ ៦ ចំនួន 10 នៅទូទាំងសហរដ្ឋអាមេរិក។

ក្រុមសម្ព័ន្ធឡងប៊ិចបានបញ្ជោះឡើងនៅរដូវកាលស្លឹកឈើជ្រុះក្នុងខែតុលា ដោយការបន្ថែមការប្រកួតសម្ព័ន្ធមិត្តភាពqueer បាល់ទះលើឆ្នេរខ្សាច់ដែលប្រកួតប្រជែងយ៉ាងតូចត្រីវិញនៅ Belmont Shore ។

Mehlbrech ជាអ្នករស់នៅ Los Alamitos និងជាសិស្សនៅ Cal State Long Beach បានចូលរួមនៅក្នុងសម្ព័ន្ធប្រដាប់ដើម្បីទំនាក់ទំនងគ្នាមានអារម្មណ៍ថាទឹកដើររបស់គាត់មានសហគមន៍ជិតរប់គ្រាន់ដើម្បីចាប់ផ្តើមដោយខ្លួនឯង។

Mehlbrechបានបន្ថែមទៀតថា: “វាពិតជាជាការភ្ញាក់ប្រសើរទំនាក់ទំនងជាមួយសមាជិកក្នុងៗនិងវ័យចំណាស់នៃសហគមន៍ ភេទទី៣ ហើយសម្ព័ន្ធមានន័យថាវាជាការរស់នៅមិត្តភាពមួយ”។

គាត់បានចាប់ផ្តើមកីឡាបាល់ទាត់នៅឡងប៊ិចក្នុងឆ្នាំ 2016ជាមួយនឹងក្រុមតែបុរសប៉ុណ្ណោះ ដែលកំពុងធ្វើការកំណត់ពេលវេលា និងបញ្ហាការរៀបចំដែល មកព្រមគ្នាជាមួយការបង្កើតក្រុមសម្ព័ន្ធថ្មី។ ជាងមួយឆ្នាំក្រោយមកការប្រកួត បានពង្រីកដល់ 16 ក្រុមដែលមានសមាជិកជាង 200 នាក់។

Mehlbrech បាននិយាយថា “ដំបូងវាពិតជាពិបាកណាស់ក្នុងការធ្វើឱ្យមនុស្សលេងបាល់ទាត់ ។

“នេះគឺជាល្បែងដែលសិស្សថ្នាក់ទី៥ជាធម្មតាតែងតែលេង ប៉ុន្តែយើងៗមនុស្សក៏បានដាក់មកចាប់អារម្មណ៍លើមិត្តភាព។ ”

ខាងលើ: កីឡាករបាល់ទាត់លាយឡំគ្នាបន្ទាប់ពីប្រកួតនៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 2017 ។
ខាងក្រោម: កីឡាករទី 11 ព្យាយាមកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្នាប្រជែងរបស់គាត់ដែលកំពុងរត់ទៅរកបាល់។
ខាងក្រោមនេះ: Varsity Gay League មានសម្ព័ន្ធបាល់ទាត់ LGBT Kickball តែមួយគត់នៅក្នុងរដ្ឋ California ។
រូបថតរបស់ Matthew Gozzip

ការអនុញ្ញាតឱ្យអត្តលិកនៃអត្តសញ្ញាណភេទទាំងអស់បានចូលរួមគ្នាបាល់ទាត់សហគមន៍មួយ ដែលជួនកាលមានអារម្មណ៍ថាដាច់ចេញពីគ្នា។ លោក Carl Gene Phillips ជាអ្នករស់នៅទីក្រុងឡងប៊ិច និងជាបុរសភេទទី៣ដែលបើកចំហរ គាត់មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជាមួយនឹងអ្នកជិតខាង LGBT របស់គាត់រហូតទាល់តែសម្ព័ន្ធគ្រលប់មកវិញ។

“ទីក្រុងឡងប៊ិចគឺជាពិបាកខុសប្លែកពីគ្នាយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែមិត្តភក្តិភាគច្រើនរបស់ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាមនុស្សដែលស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា និង cis-gender ” លោក Phillipsនិយាយ ដែលសំដៅទៅបុគ្គលម្នាក់ដែលមិនមែនជាអ្នកប្តូរភេទ (ប្រការពិពណ៌នាជាច្រើនថា នរណាម្នាក់ដែលជាអ្នកឆ្លើយតបទៅនឹងយេនឌ័រជាមួយភេទដែលបានកំណត់នៅពេលកើត)។ “បាល់ទាត់ បានដាក់ខ្ញុំនៅក្នុងក្រុមមួយជាមួយមនុស្សផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណហើយពេលនេះខ្ញុំក្លាយជាផ្នែកដ៏មួយនៃសហគមន៍ភេទទី៣ដែលគាំទ្រខ្ញុំ” ។

លោក Mike Lektorich ដែលជាគ្រូបង្ហាត់និងជាអ្នកលេងសម្រាប់ក្រុមរបស់លោកដែលមានឈ្មោះ: Jessie's Boy មិនដែលលេងកីឡាអោយរីកលូតលាស់ឡើយ។ ជារៀងៗ

គាត់ត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាអ្នកខាងក្រៅម្នាក់ដែលនៅក្នុងសហគមន៍កីឡា “មានភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់ និងជាមនុស្សប្រុស” ។ រហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ គាត់បានរកឃើញថាមិនមានវិធីជាច្រើនសម្រាប់យុវវ័យស្រលាញ់ភេទដូចគ្នាដើម្បីលេងកីឡាឡើយ។

លោក Lektorich បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាសង្គមមិនយល់ថាភាពជាបុរស និងអត្តសញ្ញាណភេទមិនមានទំនាក់ទំនងគ្នាទេ។ សម្ព័ន្ធឡងប៊ិចនេះអាចធ្វើឱ្យយើងឃើញបានលើផ្នត់គំនិតរបស់សង្គម។ ”

ជារៀងៗកីឡាករប្រកួតនូវពេលក្លៀងក្លាត់ប្រចាំថ្ងៃ ក្តី ដោយឆ្លងកាត់មុខរបួស និងមិនដែលលុបចោលការប្រកួតទេចាប់តាំងពីការប្រកួតសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខែតុលាឆ្នាំ 2016 ។ ហើយបើទោះបីជាឈ្នះឬបាញ់ក៏ដោយ ការប្រកួតប្រជែងនៅតែបន្តស្វែងរកគោលដៅនៃការប្រកួតដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើក្រុមការងារដែលឆ្លងកាត់ជំងឺប្រវត្តិខុសៗគ្នា។

លោក Mehlbrech បាននិយាយថា: “មិត្តប្រុសរបស់ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិ cis-gender ច្រើនដែលបានចូលរួមក្នុងឆ្នាំ 2016 ហើយគំនិតរបស់ពួកគេក៏បានផ្លាស់ប្តូរ”។ “ពានរង្វាន់នេះមិនមានសារៈសំខាន់ ដូចការ

សប្បាយរីករាយនិងការសិក្សាឡើយ” ។

Sportswise រដូវកាលនេះប្រាកដជាមានភាពជូរចត់មួយជាមួយនឹងក្រុមឈ្នះដែលត្រូវបានកំណត់ដើម្បីចូលរួមក្នុងការប្រកួតកីឡាបាល់ទាត់ជាតិ LGBT នៅ Las Vegas ដើមឆ្នាំនេះ។ គេហទំព័រនេះរៀបរាប់ថា ពានរង្វាន់រួមមាន “ពានមួយ មេដាយ និងសិទ្ធិកាន់កាប់ជាម្ចាស់ពាននៅក្នុងស្រុក” ។

បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រុមរបស់លោក Mehlbrech គឺជាអ្នកដំបូងដែលតំណាងឱ្យទីក្រុងឡងប៊ិចនៅក្នុងការប្រកួតប្រជែងPalm Springsនៅពេលថ្មីៗនេះ ហើយពួកគេមានការរីករាយ ដើម្បីសាកល្បងជំនាញរបស់ពួកគេនៅក្នុងទីក្រុងជាច្រើនទៀតនៅទូទាំងប្រទេស។

តើក្រុមរបស់Mehlbrech មានឱកាសឈ្នះការប្រកួតក្នុងរដ្ឋ Las Vegas ដែររឺទេ? លោក Mehlbrech បាននិយាយថា “អូ ពិតណាស់ពួកយើងបានត្រៀមរួចរាល់ហើយ”

ដើម្បីចូលរួមជាសមាជិកក្រុម សូមចុះឈ្មោះនៅ varsitygayleague.com.

លោក Sayon Syprasoeuth ជាវិចិត្រករកោសល្យប្រតិបត្តិការបានគូសវាសលើផ្ទាំងគំនូរនៅកម្ពុជាដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅកាច់ច្រុង វិថី Dawson និងផ្លូវ Anaheim នៅថ្ងៃទី 30 ខែមិថុនាឆ្នាំ 2017 ។
រូបថតដោយ Crystal Niebla

ការស្រស់ស្អាត ដោយគ្មាន ការឈឺចាប់

តើជនជាតិអាមេរិកដើមកំណើតខ្មែរអាចរស់រានមានជីវិត
ឡើងវិញនៅទីក្រុងរបស់ពួកគេ ដោយគ្មានការផ្លាស់ទីលំនៅ
របស់ពួកគេឬទេ?

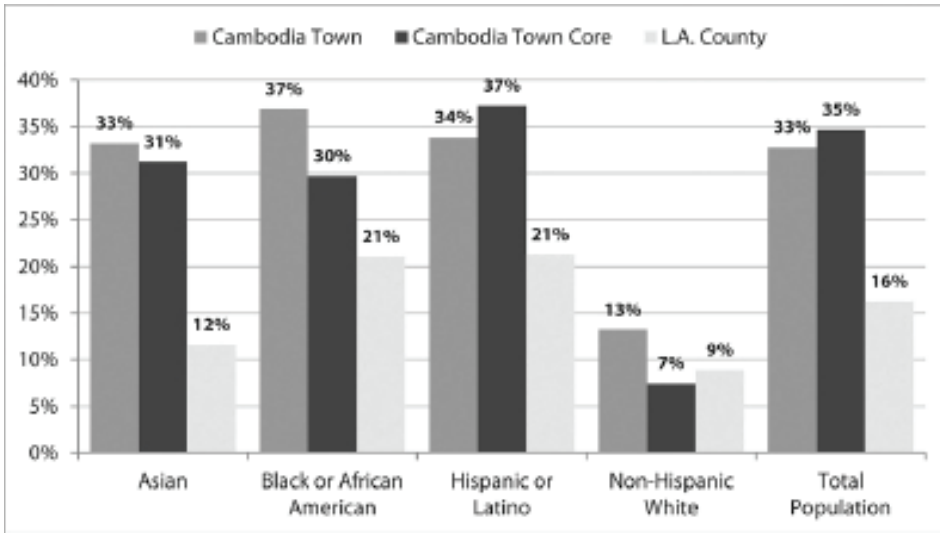
អត្ថបទដោយ Crystal Niebla

លោក Sayon Syprasoeuth បានរំកិលរូបលាបពណ៌ ទំហំ 3 អ៊ីញរបស់គាត់ នៅលើគ្រោងការតុក្កតាដ៏ធំមួយនៃផ្ទៃមុខអ្នករាំបាំជនជាតិខ្មែរ។ ប៉មលើក្បាលពណ៌ទឹកក្រូចរបស់នាងនៅចន្លោះផ្ទាំងកញ្ចក់បង្អួចពីរ ដែលនៅជាន់ទី 2 នៃអគារ ។ ចំណែកឯនៅខាងស្តាំរបស់នាង មានអ្នករាំបាំ 3 នាក់ផ្សេងទៀតដែលដៃស្តាំរបស់ពួកគេមានរាងដូចទៅនឹងអក្សរ "Z" ថយក្រោយ បាតដៃទ្រទ្រង់លើ និងតុបតែងដោយគ្រឿងអលង្ការខ្មែរបុរាណ។

លោក Syprasoeuth បានឈោងរាងកាយដ៏វែង និងមាឌល្អិតរបស់គាត់ទៅរកផ្ទាំងគំនូរនៅលើជញ្ជាំង។ នៅលើដៃឆ្វេងរបស់គាត់ គាត់មានថាសថ្នាំពណ៌តូចមួយ ហើយបានប្រើដៃស្តាំរបស់គាត់ធ្វើអោយជោគរូបលាបពណ៌។ គាត់បានគូសសិល្បៈដែលមានឥទ្ធិពលពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ខ្មែរក្នុងទសវត្សឆ្នាំ 1970 និងសត្វដែលដិតផុតពូជរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដូចជាសត្វដំរីអាស៊ីនិងគោព្រៃ ដែលវាជាការបំផុសគំនិតមួយ។

អគារដែលគាត់បានគូរនៅជ្រុងមួយនៃផ្លូវ Dawson និងផ្លូវ Anaheim Cambodia Town continued on page 8

RATES OF POVERTY BY RACE/ETHNICITY

2013 REPORT ON THE STATE OF CAMBODIAN TOWN BY UCLA

បានចែកកន្លែងជាមួយហាងសាឡនីកែសម្រួល, សេវាប្រចាំថ្ងៃនិងអង្គការកម្ពុជាមួយចំនួន។ គាត់ចង់ឱ្យយកកន្លែងដូចនេះដើម្បីកែលម្អនិងធ្វើអោយស្រស់ស្អាតឡើងវិញ ហើយគាត់និយាយថាគាត់សង្ឃឹមនឹងនាំមកនូវ "ភាពបញ្ចេញអោយឃើញ និងការបញ្ចូលគ្នា" តាមរយៈការចូលរួមចំណែកសិល្បៈរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលគាត់យល់ឃើញថាការងាររបស់គាត់ជាការប្រារព្ធនៃវប្បធម៌ គាត់អាចជាផ្នែកអចេតនាមួយនៃភាពរុងរឿងក្នុងទីក្រុងកម្ពុជា។

អក្សរ "G"

អាស្រ័យលើអ្នកដែលអ្នកសុំ អ្នកអាចទទួលបានពាក្យផ្តល់សេវាដើម្បីពិពណ៌នាអំពីអ្នកវិនិយោគដែលចំណាយប្រាក់ទៅក្នុងគម្រោងទីក្រុង។ តាមទស្សនវិស័យរបស់អ្នកទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ ដូចជាអ្នកអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទះល្វែងប្រណិតពួកគេអាចហៅវាថា "ការរស់ឡើងវិញ" ។ ពួកគេក៏អាចប្រកែកថាការបើកទ្បានជួលជាមួយទឹកប្រាក់ចំនួន 2,000 ដុល្លារនឹងទាក់ទាញមនុស្សដែលមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ដើម្បីរស់នៅក្នុងទីក្រុងហើយនៅទីបំផុតអាចអោយសេដ្ឋកិច្ចដើរទៅមុខ។ ឈ្នះឈ្នះ ត្រូវទេ?

ការអភិវឌ្ឍន៍ដូចជាអាជីវកម្មប្រសាសន៍កម្មវិធីនៅហាង The Pike គឺជាកន្លែងដ៏ល្អទាំងអស់ ប៉ុន្តែមិនមែនល្អគ្រាន់តែតម្លៃអចលនទ្រព្យខ្ពស់បានបញ្ជូនអ្នកមានប្រាក់ចំណូលទាបជាមួយនឹងការជួលផ្ទះកើនឡើង។ ខណៈតម្លៃផ្ទះនៅបន្តកើនឡើងនៅក្នុងទីក្រុង អ្នកជួលផ្ទះដែលមានប្រាក់ចំណូលទាបនិយាយថាការអភិវឌ្ឍដែលទើបតែមកដល់គឺជាជម្លោះសម្រាប់អ្នកមាន។

នោះហើយជាកន្លែងដែលពាក្យ "G" បានមកពីៈ ភាពរុងរឿង ។ វាជាពាក្យមួយដែលធ្វើឱ្យអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិកាន់តែច្រើនឡើងៗ ដែលប្រជាជនជាច្រើននិយាយថាពួកគេខ្លះខាតភាពចំរុះជាតិសាសន៍។

សម្រាប់ទីក្រុងឡុងប៊ិច ភាពចម្រុះគឺជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ លោកអភិបាលក្រុង Robert Garcia ធ្លាប់បានហៅវាថា "ទីក្រុងអន្តរជាតិ" ម្តង ជាមួយនឹងការសហការគ្នារបស់សហគមន៍ឡាតាំង, សហគមន៍ជនជាតិស្បែកខ្មៅនិងអាស៊ី។ ប៉ុន្តែក្រៅពីភាពសម្បូរបែបទាំងអស់នេះ សហគមន៍ខ្មែរគឺជាប្រភេទមួយដែលពិសេសជាងគេ។ ទីក្រុងនេះមានចំនួនប្រជាជនច្រើនជាងគេនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជា។ វាជាផ្នែកមួយនៃម៉ាករបស់ទីក្រុងឡុងប៊ិច។

ក្រុមប្រឹក្សាវិចិត្រសិល្បៈ ទីក្រុងឡុងប៊ិចបានរៀបចំការប្រជុំក្រៅផ្លូវការមួយនៅភាគខាងកើតដែលបានបង្ហាញអ្នកលើផ្ទាំងគំនូរដែលចូលរួមក្នុងគម្រោងក្រុងកម្ពុជារបស់

ពួកគេ ដែលវិចិត្រករដែលបានជ្រើសរើសចំនួនប្រាំបីនាក់បានគូរគំនូរលើជញ្ជាំងនៅទូទាំងក្រុងកម្ពុជា។ មិនយូរប៉ុន្មានពួកគេបានលើកទឹកចិត្តឱ្យមានកិច្ចពិភាក្សាស្តីពី "ការរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិវប្បធម៌" នៅក្នុងទីក្រុងដែលជាចំណុចដែលត្រូវពិភាក្សាជាងគេនៅល្ងាចនោះ។

ស្ត្រីម្នាក់ដែលសារភាពថាខ្លាចជាផ្នែកមួយនៃ "ចលនាភាពរុងរឿង" មានភាពត្រូវគ្នាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការនិយាយថាមនុស្សដែលត្រូវការពណ៌ដើម្បីទិញសម្ភារៈបរិក្ខារបន្ថែមដើម្បីរក្សាវត្ថុមានវប្បធម៌របស់ពួកគេដូចជានាងបានធ្វើសម្រាប់យ៉ាងសិល្បៈរបស់នាង។ ដូចជាប្រសិនបើវាមានភាពងាយស្រួល មនុស្សជាច្រើនបានរៀនសូត្រខ្លួនឯង។

បុរសម្នាក់បានឆ្លើយតបនៅពេលគេហុចមេត្រូអោយថា: «វាជាចំណុចមួយដ៏ល្អ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវការលុយ»។ ហើយនោះជាបញ្ហាពិតប្រាកដៈ អ្នកស្រុកមិនមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញផ្ទះឬហាងទេ។

ការបង្កើតឡើងវិញ

តើកន្លែងណាផ្សេងទៀតដែលអាចរកបានសម្រាប់អាជីវកម្មដើម្បីជំនួយ?

លោក Monorom Neth ដែលបម្រើការងារយកប្រតិបត្តិសម្រាប់សង្កាត់ Midtown Business Improvement កំពុងគ្រប់គ្រងអាជីវកម្មនៅលើផ្លូវ Anaheim រវាងផ្លូវ Alamitos និងផ្លូវ Raymond ដែលជាកន្លែងប្រមូលផ្តុំអាជីវកម្មកម្ពុជាខ្ពស់បំផុតនៅ។ លោក Neth និយាយថាមានអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មសកម្មចំនួន 183 នៅក្នុងស្រុកនេះប្រហែល 20 ដែលកំពុងរង់ចាំការអនុម័ត និងប្រហែល 15-20 ដងហួសពេលកំណត់ក្នុងការបង់ប្រាក់។

អាជីវកម្មនៅក្នុងសង្កាត់របស់គាត់ចង់អោយពួកគេសក្តិសមនឹងប្រាក់ដែលពួកគេប្រមូលបានដើម្បីធ្វើឱ្យតំបន់នេះមានអនាម័យ មានសុវត្ថិភាពនិងភាពស្រស់ស្អាត។

ដើម្បីរក្សាភាពអនាម័យរបស់ខ្លួន សង្កាត់បានជួល អង្គការអភិរក្សនៃទីក្រុងឡុងប៊ិចដើម្បីរើសសំរាមពីដងក្នុងមួយ សប្តាហ៍ហើយលាងសម្អាតចិញ្ចឹមច្រូមម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ដើម្បីរក្សាឱ្យមានសុវត្ថិភាព សង្កាត់បាននឹងកំពុង ដំណើរការជួលក្រុមហ៊ុនសន្តិសុខសម្រាប់តំបន់នេះ ដែលអាចកើតមានវិវាទ។

ដើម្បីធ្វើឱ្យស្រស់ស្អាតពួកគេមានផ្ទាំងគំនូរប្រាំបីផ្ទាំងដែលជាផ្នែកមួយនៃគម្រោងប្រាក់កម្ពុជា និងប្រាំពីរទៀតស្ថិតនៅក្នុងសង្កាត់។

Gorlia Xiong នៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់ម៉ុងសេនេរណាលីស ទាន់សម័យនៅផ្លូវ 2545 Adriatic.

ក្នុងខែឧសភាឆ្នាំ 1999 ។ រូបថតតាមរយៈបណ្ណាល័យរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ា / បណ្ណសារ

លោកបានបន្តថា: «អាជីវកម្មខ្លាតតូចគឺជាផ្ទាំងខ្ពង់ខ្ពស់នៃសហគមន៍នីមួយៗហើយនោះជាមូលហេតុដែលអ្នកត្រូវថែរក្សាវា»។

ការជួសជុលអាជីវកម្មនិងមិនត្រឹមតែជ្រើសរើសនិងអភិរក្សវប្បធម៌ខ្មែរប៉ុណ្ណោះទេតែប្រាក់ដែលប្រមូលបានពីវិស័យទេសចរណ៍ថែមទៀតដែលជាគោលដៅចុងក្រោយ។

ប៉ុន្តែតើទេសចរណ៍អាចជំរុញការផ្លាស់ទីលំនៅដែរឬទេ?

អ្នកជំនាញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចលោក Christopher Thornberg ដែលជាស្ថាបនិករបស់ Beacon Economics គិតដូច្នោះ។

គាត់ពន្យល់ថានៅពេលសហគមន៍បង្កើតម្រូវការរបស់ខ្លួន មនុស្សនឹងយកចិត្តទុកដាក់និងចង់ទៅទីនោះ។ មនុស្សថ្មី ឬអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនឡើង - មិនថាពួកគេជាបុគ្គលឬអាជីវកម្មទេ នោះនឹងជំរុញតម្លៃអចលនទ្រព្យ។

ខណៈពេលដែលអាជីវកម្មកាន់តែច្រើនអាចបកបានឱកាសការងារបន្ថែមទៀតសម្រាប់អ្នកស្រុកដែលមានចំណូលទាបនៅក្នុងទីក្រុងមួយ លោក Thornberg ក៏និយាយផងដែរថាមនុស្សម្នាក់អាចជំរុញវាថាមនុស្សដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនបំផុតមានទំនោរនឹងទទួលបាន ផលប្រយោជន៍មិនសមមាត្រពីនិន្នាការកំណើនវិជ្ជមាន។ ជាលទ្ធផលដូចដែលបានរៀបរាប់ពីមុន មនុស្សដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិមានទំនៀមទម្លាប់ខ្លះខាតពូជសាសន៍ដែល អាចផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់នៃសហគមន៍វប្បធម៌ជាក្រុមមានចំនួនតិច ជាញឹកញាប់បង្កើតបានជាប្រជាជនដែលមានចំណូលទាប។

លោក Thornberg និយាយអំពីសហគមន៍ដែលចង់បានការអភិវឌ្ឍទីក្រុងដោយគ្មានការផ្លាស់ទីលំនៅ។ «អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យរៀងរាល់កាន់តែល្អនិងដូចគ្នានោះទេក្នុងពេលតែមួយ» ។

«មិនមានចម្លើយសាមញ្ញទេនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ ... ដើម្បីព្យាយាមបញ្ឈប់ការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីរក្សារបៀបរស់នៅបច្ចុប្បន្នសម្រាប់អ្នកមានប្រាក់ចំណូលទាបគឺត្រូវយកឈ្នះខ្លួនឯង» ។

ភាពពិត

Neth ពន្យល់ពីភាពត្រជាក់ សេចក្តីពិតដ៏រឹងមាំអំពីតម្លៃលើផ្ទះសំបែងៈ វាមិនមានតម្លៃថោកទេ។ ដោយយល់ដូច្នោះគាត់បានទិញផ្ទះមួយនៅ Bellflower ព្រោះគាត់មិនអាចមានលទ្ធភាពទិញនៅក្នុងទីក្រុងឡុងប៊ិច។

លោកបាននិយាយថាសម្រាប់ទីក្រុងឡុងប៊ិច ជនជាតិខ្មែរមែដែលសន្សំប្រាក់បានពួកគេតែងតែធ្វើដំណើរទៅកន្លែងដូចជា Cerritos, Lakewood ឬ North Long Beach ។

ខណៈពេលដែលដំណោះស្រាយជាទូទៅសម្រាប់ការជួលផ្ទះល្វែងទីក្រុងឡុងប៊ិចដែលមិនមានលទ្ធភាពគ្រប់

យុវជនមកពីសហគមន៍កម្ពុជាបានចូលរួមក្នុងកម្មវិធីការប្រកបក្នុងកំប៉ុងនៅទីក្រុងឡុងប៊ិចក្នុងឆ្នាំ 1994 ។ បណ្ណាល័យរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ា / បណ្ណសារ

AVERAGE HOUSEHOLD SIZE BY RACE/ETHNICITY, 2007-2011

	CAMBODIA TOWN	CAMBODIA TOWN CORE	LA COUNTY
ASIAN	3.8	4.0	2.9
BLACK or AFRICAN AMERICAN	2.8	2.9	2.5
HISPANIC or LATINO	4.3	4.3	3.9
NON-HISPANIC WHITE	2.2	2.3	2.2
TOTAL POPULATION	3.6	3.7	3.0

Source: ACS 5-Year Estimates, 2007-2011

2013 REPORT ON THE STATE OF CAMBODIAN TOWN BY UCLA

គ្រាន់បានធ្វើអោយអ្នកជួលចាកចេញទៅត្រាយ។ លោក Tongratha Veng មកពីសមាគមនិយមន័យជាតិអាមេរិចដែលជាអង្គការសិទ្ធិមនុស្សបាននិយាយថាអតិថិជនកម្ពុជាដែលមានប្រាក់ចំណូលទាបមានទំនោរទៅរស់នៅជាមួយគ្នា។

គាត់និយាយបន្ទាប់ពីបានទៅលេងផ្ទះជនជាតិខ្មែរនៅអាមេរិចថា “គ្មានកន្លែងអង្គុយធម្មតាទេ” ។

គាត់ពន្យល់ថាពួកគេមិនចង់ចាកចេញទៅព្រះពួកគេទម្លាប់នឹងទីផ្សារកម្ពុជា ការដឹកជញ្ជូនសាធារណៈ វប្បធម៌និងភាសាដែលមានមរិច្ចាបាយងាយស្រួល។

លោក Gary Colfax ដែលជាមិត្តរួមការងាររបស់លោក Veng បានធ្វើការជាមួយគ្រួសារមួយដែលមានមនុស្ស 22 នាក់រស់នៅក្នុងផ្ទះល្វែងដែលមានបន្ទប់គេងពីរនៅទីក្រុងឡងប៊ិច។ គាត់មិនអាចបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេសម្រាប់ហេតុផលឯកជន។

ពួកគេពន្យល់ថាស្ថានភាពរស់នៅកន្លែងនេះនាំឱ្យមានបញ្ហាសុខភាព ទុក្ខព្រួយ ផ្លូវចិត្ត ឬស្ម័គ្រចិត្តការរៀនសូត្រតិចតួចសម្រាប់យុវវ័យដែលខ្វះបរិយាកាសសិក្សាល្អ។

ថ្វីបើអ្នកជួលផ្ទះបានឃើញការកើនឡើងនៃការជួលក៏ដោយ តម្លៃផ្ទះសម្បែងបានកើនឡើងខ្ពស់ជាយូរមកហើយ។

នៅក្នុងការប្រកាសពីទីក្រុងថ្មីៗសម្រាប់លំនៅដ្ឋានទីប្រជុំជនថ្មី ប្រជាពលរដ្ឋនៅទីក្រុងឡងប៊ិចជាច្រើននាក់ត្រូវបានរំខានដោយចំនួនតិចតួចនៃផ្ទះដែលមានតំលៃសមរម្យទាក់ទងទៅនឹងតម្រូវការខ្ពស់។

លោក Neth និយាយអំពីបរិមាណផ្ទះមានតំលៃសមរម្យ “វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ” ។ “ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីមួយរឺក៏ អ្នកមិនធ្វើអ្វីទាល់តែសោះ” ។

លោក Neth សង្ឃឹមថាការតុបតែងលម្អផ្លូវ Anaheim

នឹងទាក់ទាញទេសចរណ៍កាន់តែច្រើនហើយពួកគេមិនអាចសម្រេចបាននោះទេបើគ្មានការគាំទ្រពីទីក្រុង។ គាត់សង្ឃឹមថានឹងទាក់ទាញអ្នកទេសចរជិះទូកកំសាន្តពី កំពង់ផែដោយផ្ទាល់ព្រោះពួកគេនាំគ្នាយកភ្ញៀវទេសចរ។ គាត់និយាយថាពួកគេអាចឈប់នៅទីនោះ ហើយអាចចំណាយប្រាក់របស់ពួកគេនៅក្នុងទីក្រុងកម្ពុជា។

មានអ្វីបន្ទាប់ ?

លោក Syprasoeuth ជាអ្នកវាយតម្លៃរូបនេះបាននិយាយថា លោកមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរមកដល់ទីក្រុងកម្ពុជា រួមទាំងការចូលរួមចំណែកសិល្បៈរបស់លោកផងដែរ។ គាត់សំដៅលើការរស់ឡើងវិញដោយគ្មានការផ្លាស់ទីលំនៅជាទង្វើតុល្យភាព។ ដោយបានផ្លាស់ទីលំនៅខ្លួនឯងចំនួនបីដងនៅអាជ្ញាធរដូដោយសារតែថ្លៃជួលខ្ពស់ គាត់បានទទួលទុផលអវិជ្ជមាននៅពេលដែលសហគមន៍មួយក្លាយជាអ្នកមានទេពកោសល្យនិងអភិវឌ្ឍន៍។

“នៅពេលដែលអ្វីៗត្រូវបានជួសជុលខ្ញុំប្រាកដថាអ្វីៗនឹងកើនឡើងបន្តិច។ លោកបានសន្និដ្ឋានថាគ្រាន់តែប្រភេទនេះភ្ជាប់មកជាមួយទឹកដី។ “ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនមែនទេ។ វាពិតជាល្អណាស់ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ។”

អត្ថបទនេះត្រូវបានផលិតឡើងដោយសហការជាមួយសេរី City Rising របស់ KCET ដែលជាសេរីពហុព័ត៌មានដែលបង្ហាញពីភាពប្រណីតតាមរយៈកញ្ចក់នៃការអនុវត្តការរើសអើងជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ចូលមើល kcet.org/cityrising។

គោដីនីយដ្ឋានតូចតួចពេញប៉ោស៊ីហ្វិកនិងហាងលក់នំប៉័ង កំពូល និងហាងលក់សំលៀកបំពាក់ Noble Fashion នៅ Little Phnom Penh ខាងលើ នៅទីក្រុងឡងប៊ិច។ រូបថតតាមរយៈ UC Irvine អាស៊ីអាគ្នេយ៍ប័ណ្ណសារ / ប័ណ្ណសារលើបណ្តាញនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ា

ថ្នាក់តំនូរបស់លោក Sayon Syprasoeuth នៅផ្លូវ 2201 E. Anaheim ត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយមនុស្សចាស់នៅទីក្រុងឡងប៊ិចដែលចង់ប្រារព្ធការសម្តែងសិល្បៈដូចជារាំនិងសំលៀកបំពាក់ចម្រុះពណ៌នៅពេលប្រជាជនកម្ពុជាជាច្រើនត្រូវបានគេដកហូតសេរីភាពទាំងនោះក្នុងរូបចម្លែកក្រប៉ាមនៅកម្ពុជាអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1970 ។

រូបថតដោយ Crystal Niebla

ចម្រើនវិវឌ្ឍន៍ស្របច្បាប់នៃការបង្កើតឡើងនូវវណ្ណៈជាន់ ខ្ពស់របស់អ្នកជិតខាងភេទទី3ក្នុងទីក្រុងឡុងប៊ិច

ការរស់នៅជិតឆ្នេរត្រូវបានរារាំងដោយ
ការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃផ្ទះ
ជួល

អត្ថបទដោយ Thomas Lick (បុព្វនិមិត្ត)

នៅពេលនិយាយពីការរៀនសូត្រនិងសហគមន៍
LGBTQ វាហាក់ដូចជាការសន្ទនាពីរបៀបដែលគេហៅ
ថា “ក្រុមអ្នកជិតខាងភេទទី3” នាំឲ្យមានការរៀនសូត្រ
ការគំរាមកំហែងយ៉ាងហោចណាស់ពីរសំនេររបស់កុ
រុមអ្នកជិតខាងភេទទី៣។

ទីក្រុងឡុងប៊ិចជាកន្លែងនៃទីកំណើតភេទទី៣
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1980 ។ ទីក្រុងនេះលើកកម្ពស់ប្រវត្តិ
សាស្ត្រនៃបារាំងភេទទី៣ជាច្រើន ដែលជាអ្នកទទួល
ភ្ញើរសំរាប់ពិធីបុណ្យប្រារព្ធអបអសាទរដ៏ធំបំផុត
លើកទី២ របស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ាជារៀងរាល់ឆ្នាំ
នាំ ហើយអ្វីដែលគួរអោយកត់សម្គាល់នោះ ទីក្រុងឡុង
ប៊ិចមានសង្កាត់ចំនួនប្រាំមួយដែលមានការប្រមូលផ្តុំ
គ្នាច្រើនបំផុតនៃគ្រួសារមីករិយាភេទដូចគ្នានៅក្នុងតំបន់
នៃ L.A. ។ នៅលើកំពូលនៃBelmont Heights, Plaza
/ ភាគខាងត្បូងនៃ Conant និង ភាគខាងកើត ដែល
សង្កាត់ទាំងបីនេះមានតម្លៃជាមធ្យម 278 ដុល្លារក្នុង 1
ហ្វុតការ៉េ ដែលបច្ចុប្បន្នមានតម្លៃសមរម្យជាងសង្កាត់ភេ
ទទី៣ ដែលល្បីល្បាញដូចជា West Hollywood ឬ The
Castro in San Francisco ។

កេរ្តិ៍ឈ្មោះមិត្តភាពរបស់ LGBTQ + របស់ទីក្រុង គឺ
ដោយសារតែគោលនយោបាយគាំទ្រសមភាពនានាដូច
ជា អ្នកទទួលបានការមិនរើសអើងការរៀបចំ, អត្ថប្រយោជន៍
ដល់សុខភាពរួមបញ្ចូលគ្នា និងកម្មវិធីយុវជន LGBTQ
ដែលផ្តល់មូលនិធិដោយមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់គ្រួសារនិង
យុវជន។

អត្ថប្រយោជន៍ដែលជាភេទទី៣
ហើយរស់នៅក្នុងទីក្រុងឡុងប៊ិច ត្រូវបានបង្ហាញអារម្ម
ណ៍ពិតដោយការកើនឡើងនៃការជួលផ្ទះ ដែលជាមិត្ត
ហេតុនៃសង្កាត់ភេទទី៣ច្រើនមួយ។ យោងតាមគេហទំព័រអិ
ចលនទ្រព្យបញ្ជីផ្ទះល្វែង បានកត់សម្គាល់ឃើញថាបច្ចុប
បន្ននេះ ទីក្រុងបានកើនឡើង 4,8 ភាគរយនៃការជួលផ្ទះ
ក្នុងឆ្នាំកន្លងមកដោយឈរនៅលំដាប់លេខ15 នៅទូទាំង
ប្រទេសដោយសារតែការកើនឡើងនៃការជួលផ្ទះខ្ពស់បំផុត

បង្គោលភ្លើងបំភ្លឺដែលត្រូវបានឧទ្ទិសដល់កុបកម្ម Stonewall ឆ្នាំ 1969 ដែលបានបង្ហាញ មោទនភាពរបស់
ញូវយ៉កនាចុងសតវត្សរ៍នៅឆ្នាំ 2016។ Stonewall Inn គឺជាបារស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា នៅលើផ្លូវ Chris-
topher នៅភូមិ Greenwich របស់ Manhat- tan មុនពេលការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ប៊ូលីវនៅឆ្នាំ 1969។

រូបថតដោយ Rhododendrites តាមរយៈវិគីមេឌា

ផុតពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។
ខណៈពេលដែលតំលៃសមរម្យត្រូវបានគំរាមកំហែង
ដោយការបង្កើតឡើងនូវវណ្ណៈជាន់ខ្ពស់ ធ្វើអោយអ្នករស់
នៅទីក្រុងឡុងប៊ិចដែលមិនអាចមានលទ្ធភាពចំណាយ
ថ្លៃឈ្នួលរស់នៅត្រូវបានគេផ្លាស់ទីលំនៅ។ មូលហេតុនិង
ផលប៉ះពាល់នេះបង្ហាញនូវផលប៉ះពាល់ជាពិសេសសម្រាប់
សហគមន៍សហគមន៍ LGBTQ +។
មនុស្សជាច្រើនមើលទៅ “មនុស្សភេទទី៣”
ជាទេពអប្សរ ការផ្លាស់ប្តូរទៅក្នុងសង្គមមួយបានបក់វេទ
មន្តរំពាត់សិល្ប៍ភេទទី៣ របស់ពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកការ
បង្កើនតម្លៃនៃជុំវិញពួកគេ។
លោក Phillip Dominguez ជាអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់
បានពន្យល់ថា “មនុស្សភេទទី៣ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា

និច្ចលទ្ធផលក្នុងតំបន់មួយ ហើយកំពុងថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិ
នោះ... ខ្ញុំគិតថាភាគច្រើនម្ចាស់ផ្ទះចង់ឱ្យមនុស្សភេទទី
៣ចូលទៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ព្រោះពួកគេដឹងថាពួក
គេនឹងកើនឡើងតម្លៃរបស់វា។”
លោក Dominguez បានទទួលស្គាល់ថាការដំឡើ
ងប្រាក់ឈ្នួលបានបង្កអោយមនុស្សមួយចំនួនផ្លាស់
ប្តូរទីលំនៅ រួមទាំងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ផងដែរ ប៉ុន្តែជឿ
ជាក់ថាទីក្រុងទើបតែចាប់យកតម្លៃរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។
គាត់និយាយថា “ឡុងប៊ិចជាទីក្រុងឆ្នេរខ្សាច់ដែលមានតម្លៃ
លើកំប៉ុផុតនៅតាមបណ្តោយឆ្នេរសមុទ្រកាលីហ្វ័រនីញ៉ា
ដែលប្រជាជនបានស្គាល់។”
នៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1980 ឡុងប៊ិចបានឃើញមនុស្សភេទ
ទី៣ហូរហៀរចូលទៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរនៃទីក្រុងនិង

រូបថតនៅខាងលើ: មោទនភាពទីក្រុងឡុងប៊ិចនៅឆ្នាំ
2013 ។
រូបថតដោយ Calvin តាម flickr.com

ឧបត្ថម្ភ ឬសគល់។ នៅឆ្នាំ 1985 អ្នកនិពន្ធភា
សែត LA Times លោក David Haldane
បានពិពណ៌នាខណ្ឌមនុស្សភេទទី៣ថា “សង្កាត់ដែល
ធ្លាប់តែស្ងាត់ជ្រងំ ដែលកាត់ច្រើនរស់នៅដោយប្រជា
ជនវ័យចំណាស់ដែលបានរីកចម្រើនទៅ ក្នុងសង្កាត់
ពាណិជ្ជកម្មនិងលំនៅដ្ឋានដ៏រស់រវើកបំផុតជាមួយនិ
ងរសជាតិរបស់វាផ្ទាល់។” Haldane ដូចជាមនុស្ស
ភាគច្រើនដែលផ្តល់កិត្តិយសដល់សហគមន៍ស្រលា
ញ់ភេទដូចគ្នាសម្រាប់ការរស់រវើកឡើងនៃភាពស្ងាត់
ជ្រងំ ឧត្តមកម្ម - ខ្មែរខ្លាំងគ្រប់ទីកន្លែង បានប្រែក្លាយ
ទៅជាអ្វីដែលពិសេស។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើមនុស្ស LGBTQ ជំរុញការអភិវឌ្ឍឡើង
វិញតើពួកគេមានភាពស្មោះត្រង់ដល់ពលរដ្ឋមានឫទ្ធិ?

លោក Peter Moskowitz ជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅនេះ
តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីសំលាប់ទីក្រុងមួយ: ពីការ
បង្កើតឡើងនូវវណ្ណៈជាន់ខ្ពស់, ភាពមិនស្មើគ្នា
និងការស្រមៃបង្កើតខាង ដើម្បីឆ្លើយសំណួរនេះ
នៅក្នុងបទសម្ភាសន៍ដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យទៅ fusion.
net ។ “មានមនុស្ស LGBTQ ដែលជាមនុស្សពូកែ
ហើយក៏ មានមនុស្ស LGBTQ ដែលជា ជនរងគ្រោះនៃ
ការបង្កើតឡើងនូវវណ្ណៈជាន់ខ្ពស់។ បន្ទាត់បែងចែកគឺ
ស្ថិតនៅលើការប្រណាំងនិងប្រាក់ចំណូល។”

លោក Moskowitz អះអាងថាគុណសម្បត្តិដែលមិន
ធ្លាប់មានគឺជាអ្វីដែលផ្តល់អំណាចដល់បុរសស្បែកស គឺ
ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ការបង្កើតឡើងនូវវណ្ណៈ
ជាន់ខ្ពស់នៃសង្កាត់ភេទទី៣ ។ “ពណ៌សបានផ្តល់ឱ្យពួក
គេនូវអំណាចដើម្បីគេចចេញពីតំបន់ជាយក្រុង ដូចជាព
ណ៌សបានផ្តល់ការឧបត្ថម្ភធនពីរដ្ឋាភិបាលទៅឱ្យពួកម្តាយ
របស់ពួកគេឱ្យគេចេញពីទីក្រុងជាច្រើនតាំងពីជំនាន់
មុននេះ។”

វាមានតម្លៃគួរឱ្យកត់សម្គាល់ថាផ្ទៃដីទៅកាន់ជនជា
តិអាមេរិកាំង LGBTQ + ប្រឈមនឹងកម្រិតនៃភាពក្រីក្រ
ខ្ពស់។

ក្នុងឆ្នាំ 2010 ការស្ទង់មតិអនាមិកជនជាតិអាមេរិច
អាយុចាប់ពី 18-44ឆ្នាំ មនុស្សភេទទី៣ត្រូវបានរក
ឃើញថាមានអត្រាកាត់ក្រីក្រ 20.5 ភាគរយ
ហើយ អត្រា បុរសពិតគឺ 15,3% ។

សម្រាប់ស្ត្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា, វាគឺ 22,7 ភាគរយ, បើប្រៀបធៀបទៅនឹង 21 ភាគរយចំពោះស្ត្រីដែលស្រលាញ់ភេទផ្សេងគ្នា។ នេះអាចជាលទ្ធផលនៃគោលនយោបាយកន្លែងការងារដែលមានការរើសអើងនិងការអនុវត្តន៍ការជួលនិងចំនួនយុវវ័យអ្នកស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា។ គេបានរាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំលើការរើសអើងនិងការអនុវត្តន៍ការជួលនិងចំនួនយុវវ័យអ្នកស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា។ គេបានរាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំលើការរើសអើងនិងការអនុវត្តន៍ការជួលនិងចំនួនយុវវ័យអ្នកស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា។ គេបានរាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំលើការរើសអើងនិងការអនុវត្តន៍ការជួលនិងចំនួនយុវវ័យអ្នកស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា។

ការបន្ថែមភាពស្មុគស្មាញនៃស្ថានភាពនេះគឺការផ្លាស់ប្តូរចំនួនប្រជាជននៅទីក្រុងឡុងប៊ិច។ លោកវេជ្ជបណ្ឌិត William J. Crampton នៃក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវក្នុងតំបន់ដែលកំពុងពិនិត្យមើលអោយទូលំទូលាយរបស់ទីក្រុងឡុងប៊ិច បានរកឃើញនូវចំនួនលេខទាក់ទងទៅនឹងទីលំនៅរបស់សង្កាត់ភេទទី៣នៃទីក្រុងឡុងប៊ិច។

ស្ថិតិរបស់គាត់បានបង្ហាញថាខណៈដែលទីក្រុងដ៏ធំជាងគេមានការរីកចម្រើន 2 ភាគរយ ពីឆ្នាំ 2000 ដល់ឆ្នាំ 2015 ប្រវត្តិសាស្ត្រសង្កាត់ភេទទី៣បានថយចុះចំនួនប្រជាជន 3% ។

គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍បន្ថែមទៀតការស្នាក់នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជនស្បែកខ្មៅបានធ្លាក់ចុះ 9% ខណៈដែលតំបន់នេះមានកំណើនប្រជាជន 11% ក្នុងប្រជាជនអាស៊ីហើយមាន 2% នៃជនជាតិអាហ្វ្រិកលាយអាមេរិក និង 7% ជាប្រជាជនឡាតាំង។

លោក Robert Fox ជាអ្នករៀបចំនិងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិសហគមន៍បានស្តាប់ថាភាពរុងរឿងជាពាក្យអាក្រក់។ សម្រាប់គាត់ការវិនិយោគឡើងវិញគឺជាការចាំបាច់សម្រាប់សហគមន៍រីកចម្រើនមួយហើយនៅទសវត្សឆ្នាំ 1980 ការជួសជុលបញ្ហារបស់ទីក្រុងនេះគឺជាបញ្ហានៃជីវិតនិងសេចក្តីស្លាប់។

ដើម្បីលុបបំបាត់បទឧក្រិដ្ឋ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យស្គាល់សហគមន៍លោករ៉ូប៊ីតហ្វុក (Robbie Fox) បានដឹកនាំសមាគម Alamitos Beach Neighbourhood Association ។ គាត់បានរំលឹកឡើងវិញថា “យើងមិនមានជម្រើសអ្វីទេហើយទីក្រុងនេះមិនជួយយើងអ្វីទាំងអស់” ។ ដំណោះស្រាយរបស់គាត់ចំពោះការរឹតតែបន្តបន្ទាប់គឺប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូលចំនួន 6 ទៅ 10 នាក់ដើម្បីនាំយកមនុស្សទៅផ្ទះប្តូរចំនួនរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីចាកចេញពីបារភេទទី៣។ ដំណោះស្រាយរបស់ហ្វុកគឺដើម្បីលុបបំបាត់ចោលក្រុមមនុស្សទំនើង។

“យើងបានព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវហើយរឿងអាក្រក់បានកើតឡើង។” ដើម្បីលុបបំបាត់សមាជិកក្រុមមនុស្សទំនើង។ Fox រួមជាមួយអ្នកជួលផ្ទះ និងម្ចាស់ផ្ទះបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីមូលហេតុត្រឹមតែ 30 ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែល Fox មិន បានយកមកពិចារណានោះ គឺការពិតដែលត្រូវចំណាយពេលវេលាសម្រាប់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការបណ្តេញចេញដែលត្រូវបានបង្គាប់ដោយតម្រូវដោយមានការចាក់សោ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរពិព្រោះជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិចោទប្រកាន់អ្នកចោទប្រកាន់របស់ពួកគេនៅក្នុងតុលាការ អ្នកជួលផ្ទះដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងតុលាការបានក្លាយជាគោលដៅសម្រាប់ការសងសឹក។ អ្នកជួលម្នាក់ៗបានស្រែកទោសប្រហារជីវិតហើយ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកទីក្រុងនេះបានផ្លាស់ប្តូរឆ្ងាយចាប់ពី 30 ថ្ងៃនៃការជូនដំណឹង។

សព្វថ្ងៃនេះ Fox កំពុងប្រឆាំងនឹងការទាមទាររបស់ប្រជាពលរដ្ឋចំពោះការជួលការិយាល័យនិងមូលហេតុ បណ្តេញចេញសម្រាប់សុវត្ថិភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ គាត់ក៏កត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលទីក្រុងដូចជា Santa

តាមដងផ្លូវត្រូវបានគ្របដណ្តប់នៅក្នុងឥន្ទន្ទនៃទីក្រុងឡុងប៊ិច។
រូបថត Thomas Lick

Monica មើលឃើញការធ្លាក់ចុះនៃលំនៅដ្ឋានជាលទ្ធផល។ Fox ជឿជាក់ថាដំណោះស្រាយមួយចំពោះវិបត្តិលំនៅដ្ឋានដែលមានតំលៃសមរម្យគឺស្ថិតនៅក្នុងការកសាងមត្តាដ្ឋានបន្ថែមទៀតដើម្បីផ្សព្វផ្សាយតម្រូវការជាបន្តបន្ទាប់នៃការបញ្ចុះថ្លៃជួល។

ជារៀងរៀងត្រូវបានគេមើលរំលងពីផលប្រយោជន៍នៃភាពរុងរឿង ជាការរក្សាច្បាប់ទម្លាប់របស់អ្នកជិតខាងដែលមកពីប្រជាជនថ្មីដែលដាក់គំនិតសំរេចរបស់ពួកគេ។ ខណៈដែលទសភាពរបស់អ្នកជិតខាងមានការផ្លាស់ប្តូរ ដែលធ្វើអោយមានអាទិភាពនិងតម្រូវការរបស់អ្នករស់នៅ។ អ្វីដែលអាចត្រូវបានគេទទួលយកគឺវិធានបច្ចេកទេសត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាកន្លែងហួសហេតុហើយត្រូវបានប៉ុលសិដេញចេញដោយជំនួសអ្នកថ្មី។ ការបង្ហាញនេះនៅក្នុងសង្កាត់ស្រលាញ់ភេទដូចគ្នាបង្ហាញពីកម្រិតខ្ពស់នៃការបំភិតបំភ័យ។

អ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិលំនៅដ្ឋាន Maria Lopez បានដោះស្រាយជម្លោះរវាងអ្នកជួលនិងម្ចាស់ផ្ទះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

នៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់នាង នាងបានរកឃើញថាជាធម្មតានៅពេលមានជម្លោះរវាងអ្នកជិតខាងមនុស្សម្នាក់មកពីគ្រួសារគឺអ្នកឈ្លានពាន។ ជាមួយនឹងគុណភាពស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា Lopez បានបង្ហាញថា “សមាជិកទាំងពីរជំរុញឱ្យមានស្ថានភាព” ហើយបើវាជាឧទាហរណ៍នៃគុណភាពស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានោះជាការកើតមានឡើងនៃសិទ្ធិរបស់បុរសត្រូវបានពង្រីក។

បន្ទាប់ពីធ្វើដំណើរជាច្រើនឆ្នាំទៅកាន់ Burbank សម្រាប់ការងារ Mark Waters អាចទទួល បានការងារធ្វើសម្រាប់ទីក្រុង។ ក្រោយមក បាន សើចចំអកឱ្យឃើញថានៅអាយុ 43 ឆ្នាំគាត់ទើបតែដឹងពីអ្វីដែលខ្លួនមានអារម្មណ៍ថាមានភាពស្វយ័តនិងសំរេចតែម្នាក់ឯង។ “រឿងមួយដែលខ្ញុំបានគិតអំពីលទ្ធភាពនៃការជួលផ្ទះកើនឡើងវាទាក់ទងនឹងភាពចាស់ទុំនិងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទាល់របស់បុរសស្រឡាញ់បុរស។” Mark លើកជា ឧទាហរណ៍, “តើមនុស្សម្នាក់អាចអភិវឌ្ឍខ្លួនដោយរបៀបណាប្រសិនបើពួកគេមានមិត្តមបន្ទប់របស់ពួកគេនៅជាមួយពេញមួយជីវិត?”

ចំពោះ Waters, អត្ថប្រយោជន៍នៃការរស់នៅតែម្នាក់ឯងគឺផ្អែកលើសេរីភាពដែលវាផ្តល់។ “នៅពេលអ្នកត្រូវការមានមិត្តមបន្ទប់ជាច្រើនឆ្នាំអ្នកនឹងមិនទទួលបានគំនិតនោះទេ។ ជាពិសេសប្រសិនបើវាជាបុរសពីរនាក់រស់នៅជាមួយគ្នាដែលមិនមានមនោសញ្ចេតនាចូលរួម។ នោះមិនមានបន្ទប់សម្រាប់ទំនាក់ទំនងស្នេហាមួយផ្សេងទៀតដើម្បីអភិវឌ្ឍនិងរីកចម្រើននោះទេ។”

Maria Lopez សង្ឃឹមថាភាពប្រញាប់ប្រញាល់យ៉ាងឆាប់រហ័សនិងអារម្មណ៍នៃភាពបន្ទាន់នៃសង្គមដែលវាបង្កើតអាចនាំឱ្យមានសមាសភាគធំ ៗ បញ្ចូល គ្នាទៅនឹងចលនា LGBTQ + ។ នាងបាន និយាយថា “ចលនាបុរសស្រឡាញ់បុរសបាន ផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំងក្លាពីអ្វីដែលកុបកម្ម Stonewall បានប្រឆាំងហើយយើងនៅតែត្រូវរិះគន់លើ កំណត់ត្រានោះព្រោះថាប្រជាជនដែលមានពណ៌កាន់តែច្រើនត្រូវបានបង្ក្រាបដោយបញ្ញាសង្គមជាច្រើន។”

“យើងមិនអាចបែងចែកខ្លួនយើងជាបំណែកៗ ឬបែងចែកនូវការតស៊ូដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅរវាងយើងទាំងពីរទេ។ ក្នុងនាម លោក Audre Lorde ដែលល្បីល្បាញបាននិយាយថា “មិនមានរឿងរ៉ាវដែលជាការតស៊ូតែមួយទេពីព្រោះយើងមិនរស់នៅក្នុងជីវិតដែលមានបញ្ហាតែមួយទេ។”

អត្ថបទនេះត្រូវបានផលិតឡើងដោយសហការជាមួយសេរី City Rising របស់ KCET ដែលជាសេរីពហុ ព័ត៌មានដែលបង្ហាញពីភាពប្រណីតតាមរយៈកញ្ចក់ នៃការអនុវត្តការរើសអើងជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ចូលមើល kcet.org/cityrising ។

“រឿងមួយដែលខ្ញុំបានគិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការជួលផ្ទះកើនឡើងដែលទាក់ទងនឹងការចាស់ទុំនិងការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុរសស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា។ តើមនុស្សម្នាក់អាចអភិវឌ្ឍខ្លួនដោយរបៀបណាប្រសិនបើពួកគេត្រូវមានមិត្តមបន្ទប់នៅជាមួយពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេ?”
— Mark Waters អាយុ 43 ឆ្នាំដែលទើបតែផ្លាស់ប្តូរទៅទីលំនៅរបស់គាត់ផ្ទាល់

ពេលវេលាសម្រាប់ LBUSD ដើម្បីផ្តាច់ខ្លួនចេញពីរបៀប “បណ្តោញចេញ”

ជាមួយនឹងការប៉ះទង្គិចនៅផ្ទះ, ពិន្ទុរបស់ Karionne Stokes បានធ្លាក់ចុះហើយ គ្រូបង្រៀន របស់គាត់ មិនបានជួយអ្វីនោះទេ

អត្ថបទដោយ Sandy Garcia

នៅពេលដែលមនុស្សឮពាក្យថាការបោះបង់ការសិក្សា ពួកគេតែងតែសន្មតថាវាជាកំហុសរបស់សិស្សដែលពួកគេមិននៅ សាលារៀន។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលនិយាយអំពីពាក្យថា “បណ្តោញចេញ”? សម្រាប់សិស្សខ្លះ បរិយាកាសនៅសាលារៀនអាចមានភាព តានតឹងដូច្នោះដំរើសដំលូបំផុតគឺចាកចេញ។

នាង Karionne Stokes អាយុ 18 ឆ្នាំរស់នៅខាងក្រៅវិទ្យាល័យ Renaissance ដែលជាសាលារៀនមួយដែលនាងត្រូវបានគេបណ្តេញចេញនៅពេលក្លាយជាសិស្សក្នុងខែមករា។
រូបថតដោយ Sandy Garcia

ក្នុងឆ្នាំ2015-2016 សិស្សានុសិស្សចំនួន609នាក់ ដែលបានបោះបង់ចោលការបង្រៀនបង្រួមទីក្រុងឡុងប៊ិច ឬត្រូវបានគេបញ្ជូនចេញដែលអាស្រ័យលើអ្នកដែលអ្នកស្នើសុំ។ Karionne Stokes គឺជាម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេ។ កញ្ញា Stokes អាយុ 18 ឆ្នាំបានចូលរៀននៅវិទ្យាល័យ Renaissance រហូតដល់ឆ្នាំទី 1 របស់នាង។ នៅឆ្នាំដដែលនោះគ្រូបង្រៀនម្នាក់បានដេញនាងចេញពីថ្នាក់។

“ខ្ញុំមានការប្រឈមខ្លាំងនៅលើតុរបស់ខ្ញុំហើយ គាត់បាននិយាយយ៉ាងច្រើនអំពីវា គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យដាក់វាចោលទៅកន្លែងណាផ្សេង ប៉ុន្តែសិស្សដទៃទៀតមានទូរស័ព្ទនៅលើតុរបស់ពួកគេ ដូច្នោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការប្រឈមខ្លាំងរបស់ខ្ញុំមិនមែនជាបញ្ហាទេ”។ Stokesបានរំលឹកថា “បន្ទាប់មកនាងបាននាំខ្ញុំទៅខាងក្រៅដើម្បីសន្ទនាគ្នា ហើយនាងបានប្រាប់ខ្ញុំថា “អ្នកនឹងមិនមានអ្វីនៅក្នុងជីវិតទេ”។

នាងបានបន្ថែមពាក្យថា: “នឹងទម្ងន់ខ្ញុំដូចជាផ្លូវដង្ហើម”។

ហេតុការណ៍នេះបានកើតឡើងនៅពេលដែលStokes កំពុងប្រឈមនឹងការទទួលខុសត្រូវនៅផ្ទះ រួមទាំងការមើលថែប្អូនប្រុសភ្លោះរបស់នាងនៅពេលព្រឹកនៅពេល

ម្តាយនាងមិននៅផ្ទះឬត្រូវការជំនួយរបស់នាង។ Stokes និយាយថា “ពួកគេប្រាប់នាងមិនបានជួយអ្វីច្រើនទេ។ នាងក៏រៀបរាប់អំពីជីវិតរស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងថា “មិនមានការយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ”។ ប៉ុន្តែសំខាន់គឺថា “នាង ដែលគ្រូសាររបស់នាងមានករណីសង្គមកិច្ចជាច្រើនដែលមានន័យថានាង Stokes នឹងបងប្អូនប្រុសភ្លោះរបស់នាងកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះ

ថ្នាក់នៃការថែទាំ។ Stokes បានរៀបរាប់ថា “វាជាផ្ទះប៉ុន្តែមិនមានអារម្មណ៍ដូចជាផ្ទះទេ។ “គ្រូសាររបស់ខ្ញុំតែងតែឈ្លោះប្រកែកគ្នាហើយយើងស្ទើរតែមិនចុះសម្រុងគ្នា។ គ្រូសារខ្ញុំមានករណីសង្គមកិច្ចជាច្រើន ហើយខ្ញុំនឹងប្អូនប្រុសភ្លោះរបស់ខ្ញុំកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់នៃការថែទាំ។ ឥឡូវខ្ញុំមានអាយុ 18 ឆ្នាំហើយ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ព្រួយបារម្ភអំពីជីវិតនេះទេ តែខ្ញុំតែងតែព្រួយបារម្ភចំពោះប្អូនប្រុសភ្លោះរបស់ខ្ញុំ។

អ្វីទាំងអស់នោះធ្វើឱ្យ Stokes មានការលំបាកក្នុងការបន្តការងារសាលារបស់នាង ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាអ្វីដែលនាងនិយាយថានាងមិនបានបញ្ចប់ការសិក្សាទេ។ នៅឆ្នាំដំបូងនាងត្រូវបានគេដាក់នៅថ្នាក់ធរណីមាត្រ ទោះបីជានាងមិនបានឆ្លងកាត់ពិជណ៍កម្មឆ្នាំមុនក៏ដោយ។ ថ្នាក់ធរណីមាត្រក៏បានរៀនកើតឡើងផងដែរ ដោយនាងមានអវត្តមានច្រើនបំផុតហើយនាងនិយាយថាគ្រូបង្រៀនមិនបានជួយអ្វីនោះទេ។ Stokes បានរំលឹកថា “នៅពេលខ្ញុំសុំជំនួយ គ្រូបង្រៀននិយាយថាអ្នកគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ជាងនេះ។

នាងមានអារម្មណ៍ធ្លាក់ទឹកចិត្ត ហើយនាងមានអារម្មណ៍ថាគ្រូបង្រៀនធ្វើបាប។ Stokes ជឿជាក់ថាសាលារៀនគួរតែផ្តល់ធនធានបន្ថែមទៀតហើយអាចទៅដល់នាង។ ឥឡូវនេះនាងកំពុងតែរៀនបន្តនៅសាលានិង កំពុងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកការបញ្ចប់ការសិក្សា។

Mayra Gonzales គឺជាអ្នករៀបចំយុវជនម្នាក់ ដែលមានសញ្ញាតិកាលីហ្វ័រនីញ៉ាសម្រាប់យុវជន - ទីក្រុងឡុងប៊ិចដែលគាំទ្រសម្រាប់រៀនដូចជាធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវបរិយាកាសសាលារៀននិងសមភាពអប់រំ។ ពួកគេនិយាយថា “ការបញ្ចេញមតិយេនឌ័រ” របស់Gonzales ដែលបានកំណត់និយមន័យនៃការបង្រៀនរបស់សិស្ស ថាជាអារម្មណ៍ដែលមិនមាន ឬមិនមានអារម្មណ៍ថាមានភាពសមស្របនឹងការគាំទ្រណាមួយទេ។ ពួកគេនិយាយថានៅពេលរៀននេះកើតឡើងសិស្សានុសិស្សមើលឃើញ “វិធីទាំងអស់នេះដែលវាមានអារម្មណ៍ប្រសើរជាងដែលមិនមែននៅសាលារៀនដូចជាអាចមានអារម្មណ៍ថាពួកគេ

ការព្យាករណ៍សិក្សានិងការប៉ះទង្គិចជាមួយគ្រូបង្រៀនគឺជាផ្នែកមួយនៃការព្យាបាទ ព្រោះសិស្សមិនមានការជម្រុញចិត្តអោយចង់ទៅសាលារៀន។ ពួកគេអាចនឹងដូចជា “ល្អ គ្រូបង្រៀនតែចង់ដេញខ្ញុំចេញ ដូច្នោះខ្ញុំមិនចង់បង្ហាញខ្លួនទេ” “Gonzales និយាយ។ “ប្រសិនបើគ្មានការលើកទឹកចិត្តទេ ហើយអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគាំទ្រដោយគ្រូបង្រៀនអ្នកនោះទេ អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាបាច់ទៅសាលារៀនទៀត? ”

— Mayra Gonzales ដែលជាអ្នករៀបចំយុវជនជាមួយ ជនជាតិCalifornia ដើម្បីយុវជន - ទីក្រុងឡុងប៊ិច

មើលឃើញយ៉ាងច្រើនក្នុងការងាររបស់ពួកគេជាមួយសិស្សនៅក្នុងស្រុក។

ការព្យាករណ៍សិក្សានិងការប៉ះទង្គិចជាមួយគ្រូបង្រៀនគឺជាផ្នែកមួយនៃការព្យាបាទ ព្រោះសិស្សមិនមានការជម្រុញចិត្តអោយចង់ទៅសាលារៀន។ ពួកគេអាចនឹងដូចជា “ល្អ គ្រូបង្រៀនតែចង់ដេញខ្ញុំចេញ ដូច្នោះខ្ញុំមិនចង់បង្ហាញខ្លួនទេ” “Gonzales និយាយ។ “ប្រសិនបើគ្មានការលើកទឹកចិត្តទេ ហើយអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគាំទ្រដោយគ្រូបង្រៀនអ្នកនោះទេ អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាបាច់ទៅសាលារៀនទៀត? ”

Gonzales បានចង់បង្ហាញថានៅពេលដែលមានជម្លោះជាមួយគ្រូ ការស្តីបន្ទោសមិនមែនតែតែ ឬបញ្ហាតែមួយគត់ដែលមានជាមួយសិស្សនោះទេ។ ពួកគេបន្ថែមថាដំណោះស្រាយអាចរួមបញ្ចូលវិធីសាស្ត្រផ្តោតទៅលើទំនាក់ទំនងទៅនឹងការអប់រំដែលត្រូវបានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលអំពីវិធីតភ្ជាប់និស្សិតឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង ដូច្នោះពួកគេមានសមត្ថភាពក្នុងការសន្ទនាជាមួយសិស្សអំពីបញ្ហាដែលប៉ះពាល់ដល់ជីវិតរបស់ពួកគេ។

អត្រានៃការបញ្ចប់ការសិក្សាសម្រាប់ទីក្រុងឡុងប៊ិចបង្រួមក្នុងឆ្នាំ 2015-2016 មានចំនួន 84 ភាគរយ ធៀបនឹងឆ្នាំមុន និងខ្ពស់ជាងជម្រុញកាតរដ្ឋ 82 ភាគរយ។ ប៉ុន្តែខណ្ឌនេះនៅតែមានអត្រាបោះបង់ការសិក្សាជិត 10 ភាគរយ សម្រាប់ឆ្នាំសិក្សានិងយោងតាមការសិក្សាឆ្នាំ 2016 ដោយមូលនិធិការពារកុមារ នៅពេលការព្យាករណ៍សិក្សាបានធ្លាក់ចុះ 53 ភាគរយនៅទីក្រុងឡុងប៊ិចបង្រួមបង្រួមពីឆ្នាំ 2011 ដល់ 2015 និស្សិតស្បែកខ្មៅនិងស្បែកស្លឹកអាហ្សេប្រករណ៍ LBUSD ត្រូវបានគេផ្អាកការសិក្សា “ហួសពីអត្រានៃក្រុមសិស្សដទៃទៀត”។

ការសិក្សាបានកត់សម្គាល់ថា “សិស្សស្បែកខ្មៅក៏ត្រូវបានបញ្ជូនចេញពីសាលារៀនដោយមានលក្ខណៈទូលំទូលាយទៅតាមការកំណត់ជ្រើសរើសរបស់សាលារៀន។ ”

Gonzales និយាយថា “ទោះបីជាខណ្ឌនិយាយថា វាមិនអាក្រក់ដូចខណ្ឌផ្សេងទៀតក៏ដោយ ក៏នេះមិនមែនជាស្តង់ដារគ្រប់គ្រាន់ទេ។ យើងមិនគួរមានការព្រួយបារម្ភពីសាលារៀននោះទេ។

សម្រាប់ Stokes បទពិសោធន៍របស់នាងជាមួយគ្រូបង្រៀនដែលមិនគាំទ្រនាង បានក្លាយទៅជាប្រភពនៃការបំផុសគំនិតចំអកទ្រុកឡើយ។

នាងបាននិយាយថា “ពេលដែលក្រុមគ្រូមើលបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចឃើញថាវាបានជួយខ្ញុំឱ្យរីកចម្រើនក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំនិងជាអ្នកសម្រេចជោគជ័យម្នាក់។ “ខ្ញុំដឹងសេចក្តីព្រមព្រៀងច្បាស់ពីដំបូងដែលទាបសម្រាប់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំល្អជាងនេះ”។

“ខ្ញុំនឹងផ្តល់ដំបូន្មានដល់សិស្សដទៃទៀត ដែលទទួលបានបទពិសោធន៍នៃការបាក់ទឹកចិត្តពីគ្រូបង្រៀន ឬគ្រូបង្រៀនណាម្នាក់ដែលប្រើវាការលើកទឹកចិត្តដើម្បីព្យាយាមទៅមុខនិងព្រៃ ដើម្បីបង្ហាញដល់មនុស្សថាពួកគេមានមធ្យោបាយច្រើនជាងបទដ្ឋាន”។

Elizabeth Campos
NBC4 News Intern, VoiceWaves Alumna

"We learned how to better communicate with people and how important it is to recognize diversity and be empathetic. I've made so many contacts and gotten doors open thanks to VoiceWaves."

The YouthWire Network is Connecting Youth to Their:

- Community**
- Schools**
- Careers**
- Government**
- Future**

The YouthWire network is:

The YouthWire network uses journalism as a tool to train local youth in civic engagement and leadership. YouthWire serves to broaden the collective reach of their content — beyond the local — to include a statewide audience of policymakers, advocacy groups, activists, educators, and youth.

YouthWire is a project of Community Partners. To donate, visit communitypartners.org/donate.

ឧស្សាហកម្មភាពយន្តជាទឹកភ្លៀងដែលសក្តិសមសម្រាប់យុវនារីដូចជាខ្ញុំ

បន្ទាប់ពីត្រូវបានអាម៉ាស់មុខដោយការដឹកនាំគម្រោងខ្សែភាពយន្តមួយ យុវនារីម្នាក់នេះបានអធិប្បាយពីរបៀបដែលគោលដៅជីវិតរបស់នាងអាចនឹងផ្លាស់ប្តូរជំហររបស់នាងតួយ៉ាងនាងគិតថាជាតួនាទីមនុស្សប្រុស។

អត្ថបទដោយ Jannai Simmons

ការធ្វើជាអ្នកផលិតខ្សែភាពយន្ត មិនមែនជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍នៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្មេងនោះទេ។ ជាការពិត វាជាក្តីស្រឡាញ់មួយទៀតដែលបានដុះចេញពីទងក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំសម្រាប់ការ សម្តែង។ ដោយហេតុផលមួយចំនួន គំនិតនៃការនៅពីក្រោយការសម្តែង និងការបង្កើតអ្វីមួយ គឺតែងតែមានភាពចំឡែកសំរាប់ខ្ញុំ។ ប្រហែលជាដោយសារតែខ្ញុំមិនដែលឃើញនរណាម្នាក់ដែលមើលទៅដូចខ្ញុំនៅក្នុងផ្នែកឧស្សាហកម្មនោះទេ។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំ មិនដែលឃើញខ្លួនឯងធ្វើការងារប្រភេទនោះទេ។

ពេលនោះវាជាដូរក្រៅនៃឆ្នាំ 2016 ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំចង់ធ្វើអ្វីមួយលើសពីតារាសម្តែង។ មិត្តល្អរបស់ខ្ញុំម្នាក់ បានសុំខ្ញុំអោយក្លាយជាចំណែកមួយនៃខ្សែភាពយន្តរបស់នាង។ ចេញដើរលេងជាមួយមិត្តភក្តិ, ហើយមិនទៅធ្វើតេស្តសម្តែង? នេះមិនមែនជាឱកាសដែលខ្ញុំមិនអាចឆ្លងផុតទេ! ដូច្នេះខ្ញុំក៏ទទួលយកវា។

ខ្ញុំបានផ្តល់យោបល់ដល់មិត្តរបស់ខ្ញុំថា តើអ្នកណាដែលនាងអាចថតនិងទឹកភ្លៀងដែលនាងគួរថត។ វាគ្រាន់តែជារឿងកំបិកំប៉ុកប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែពេលនោះស្រាប់តែ ខ្ញុំបានសម្គាល់ឃើញថានាងបានសុំដំបូន្មានពីខ្ញុំច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំបានស្នើទៅទៀត។ វាធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយរីករាយណាស់ដែលដឹងថាខ្ញុំមានសិទ្ធិក្នុងការនិយាយនៅក្នុងផលិតកម្មរបស់នាង ហើយក្លាមៗនោះនាងបានតំរូវឱ្យខ្ញុំដាក់ខ្លួនខ្ញុំ ទៅជា "អ្នកដឹកនាំទីពីរ"។ ទីបំផុតខ្ញុំអាចបញ្ចេញមតិ និងធ្វើការលើខ្សែភាពយន្តនេះដែលវាបានក្លាយជាចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងគម្រោងផងដែរ។

នៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើការជាមួយនាងកាន់តែច្រើន ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានជួបគ្រប់នៅក្នុងគម្រោងនេះកាន់តែខ្លាំងឡើង។ មិត្តរបស់ខ្ញុំមានមហិច្ឆតាយ៉ាងធំនៅក្នុងគម្រោងមួយនេះ ប៉ុន្តែនាងមិនទាន់មានការរៀបចំអ្វីឡើយ។ ដូច្នេះដើម្បីជួយនាង ខ្ញុំតែងតែទៅជូន និងធ្វើការស្រាវជ្រាវយ៉ាងច្រើនទៅលើឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ។ ជាការពិតណាស់ YouTube គឺជាគេហទំព័រដែលខ្ញុំចូលចិត្ត ព្រោះវាមានភាពសំបូរបែបគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល

ជាមួយនឹងចំណេះដឹងអំពីខ្សែភាពយន្ត។ ខ្ញុំបានមើលវីដេអូជាច្រើនដែលបង្រៀនខ្ញុំពីរបៀបបង្កើតអត្ថបទសាច់រៀងល្អ។ របៀបកែវីដេអូឱ្យបានត្រឹមត្រូវហើយសំរាប់មុខតំណែងដែលគេហៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវរបស់ "អ្នកដឹកនាំទីពីរ" គឺជាសហអ្នកដឹកនាំ។ តើមាននរណាខ្លះដែរដឹង?

នៅពេលដែលខ្ញុំបានរៀនកាន់តែច្រើន ខ្ញុំកាន់តែមានអារម្មណ៍រំកិលចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំនឹងក្លាយទៅជា ហើយក្លាមនោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចយកពិភពលោកនេះបាន។ វាបានធ្វើអោយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវាគ្រាន់តែជារឿងធម្មតា វាផ្តល់ផ្តាសាយដែលគិតថាខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបាន។ ខ្ញុំបានចាំថាអង្គុយនៅលើសាឡុងរបស់នាង នាងបានដាក់មកខ្ញុំហើយនិយាយថា "តើយើងគួរធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីនេះ?" ខ្ញុំញាក់ស្មា។ ខ្ញុំមិនបានគិតអែងត្រាយទេនៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមខ្ញុំមិនអាចបញ្ចប់បានឡើយ។

ជាអកុសល គម្រោងនេះមិនទាន់បង្កើតវាឡើយនោះទេ។ នាពាក់កណ្តាលផ្លូវនៃការផលិតខ្សែភាពយន្តនាងរលំពេក ហើយដូរក្រៅបានបញ្ចប់មនុស្សជាច្រើនបានបោះបង់ចោលហើយវាមិនអាចស្រោចស្រង់ឡើយ។ គម្រោងនេះបានដួសខាតមនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែការស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះផលិតកម្មបានសង្កត់លើខ្ញុំដូចជាទឹកហូរឃើញ។ ខ្ញុំបានសំរេចចិត្តថាទោះបីជាខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាស្ទើរតែពឹងពាក់លើនាងដើម្បីធ្វើចលនាបន្ទាប់ក៏ដោយ តែខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ។ ខ្ញុំនៅតែចង់ផលិតខ្សែភាពយន្តហើយខ្ញុំមិនបានឃើញហេតុផលថាហេតុអ្វីខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាននោះទេ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់។ ខ្ញុំមិនដែលចាប់អារម្មណ៍មុខវិជ្ជាជីវៈដឹកនាំរឿងទេ ដូច្នេះខ្ញុំមិនដឹងអំពីអត្តល្យភាពសមាមាត្រនៃយេនឌ័រនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះដែរ ហើយដោយសារតែខ្ញុំមិនដឹងថាវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបុរស វាធ្វើអោយខ្ញុំបានរកឃើញថាវាជាអាជីពមួយដែលក្មេងស្រីដូចជាខ្ញុំអាចធ្វើបាន។

សម្រាប់ហេតុផលផ្តេសផ្តាសាយបំផុតរបស់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនៅក្មេងពេកហើយខ្លួន ព្រមទាំងគិតថាការផលិតខ្សែភាពយន្តអាចនឹងលើសលប់សម្រាប់ខ្ញុំជាជាងការសម្តែង។ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថា ខ្ញុំនឹងមិនអាចគ្រប់គ្រងការងារទាំងអស់នោះបានទេ។ ប៉ុន្តែជាលើកដំបូង ដែលបានមើលឃើញនរណាម្នាក់អាចគ្រប់គ្រងវាបាន ហើយមនុស្សម្នាក់នោះ (គឺជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ) នាងមិនត្រឹមតែវាយក្មេងនិងជាមនុស្សស្រីនោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលជាការចងនូវជំនឿស្រស់ស្អាត។

វាគ្មានអាថ៌កំបាំងទេដែលមានកង្វះធនធានស្តីនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ។ យើងទើបតែបានឃើញ Emmys កាលពីឆ្នាំមុនដែលនាងជាបីនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដឹកនាំរឿង25រូប ដែលត្រូវបានតែងតាំងជាស្ត្រី។ ការសិក្សាឆ្នាំ 2017 ដោយមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ការសិក្សាស្ត្រីក្នុងទូរទស្សន៍និងភាពយន្តក៏បង្ហាញផងដែរថាស្ត្រីមាន 7%ដែលជាអ្នកដឹកនាំរឿងនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ ជាការពិតណាស់រាល់ការស្រាវជ្រាវមានទ្រឹស្តីតទៅនឹងហេតុផលហើយក្នុងចំនោមពួកគេភាគច្រើន, អ្នកវិភាគ-Simon Cade គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលខ្ញុំពិបាកណាស់បំផុត។ គាត់បានបង្កើតវីដេអូមួយនៅលើ YouTube ដែលមានចំណងជើងថា "អ្នកផលិតខ្សែភាពយន្តទាំងឡាយត្រូវតែជាបុរស" ដែលគាត់បានសិក្សាស្តីដើម្បីព្យាយាមដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងមូលហេតុនៃអសមតុល្យភាពនៃភេទ។ នៅក្នុងវីដេអូដែលគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងថាតើវិវត្តរបស់ខ្ញុំនឹងមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាប្រសិនបើតារាត្រូវបានផ្លាស់ ប្តូរ។ ស្រីមើលថាបើ Hitchcock, Spielberg ...

សុទ្ធតែជាស្ត្រី។ តើខ្ញុំនឹងគួរតែបន្តការផលិតខ្សែភាពយន្តដែរឬទេ? "មនុស្សដែលមានអានុភាពរបស់ខ្ញុំគឺមិត្តស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ចុះប្រសិនបើនាងជាបុរសវិញ? តើខ្ញុំនៅតែមានទំនោរចង់បន្តអាជីពនេះទេ? ជាអកុសលខ្ញុំមិនអាចសាកល្បងវាបានទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលយើងគួរគិតអោយខ្លាំងឡើង។

ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ខ្ញុំមិនដែលដឹងពីអត្តល្យភាពនៃសមាមាត្រយេនឌ័រទេ ដូច្នេះវាមិនដែលមានឥទ្ធិពលលើខ្ញុំក្នុងរបៀបដែលអ្នកដទៃទៀតមាននោះទេ។ ប៉ុន្តែពេលនេះខ្ញុំបានដឹងអំពីវា ហើយខ្ញុំជឿជាក់ស្តីបន្តវា ថ្វីបើវាជាគុណវិបត្តិរបស់ខ្ញុំក៏ដោយ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំចង់ធ្វើការកាន់តែខ្លាំងជាងនេះហើយ ប្រហែលជាអាចក្លាយជាអ្វីដែលអស្ចារ្យមួយ។ ខ្ញុំមិនចង់ក្លាយជាអ្នកផលិតខ្សែភាពយន្តស្រីដ៏ល្អម្នាក់ទេ តែខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកផលិតខ្សែភាពយន្តដ៏ល្អបំផុតនោះរយៈពេលនេះ។ ហើយនោះជាកន្លែងដែលខ្ញុំគិតថាវាសក្តិសមសម្រាប់ខ្ញុំ។

"ខ្ញុំមិនដឹងអំពីអត្តល្យភាពសមាមាត្រនៃយេនឌ័រនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះដែរ ហើយដោយសារតែខ្ញុំមិនដឹងថាវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបុរស វាធ្វើអោយខ្ញុំបានរកឃើញថាវាជាអាជីពមួយដែលក្មេងស្រីដូចជាខ្ញុំអាចធ្វើបាន"

កញ្ញា Jannai Simmons អាយុ 17 ឆ្នាំផ្តេកខ្លួននៅលើកម្រាលផ្លូវកំពុងហ្វឹកហ្វាត់ការថតកម្រិតមុំទាបនៅក្នុងសិក្សាសាលាហ្វឹកហ្វាត់ថតរូប នៅ St. Luke's Church នៅក្នុងឡាងប៊ិច នៅថ្ងៃទី 21 ខែសីហាឆ្នាំ 2017 ។ កញ្ញា Simmons ចូលរៀននៅវិទ្យាល័យប៊ិចប៊ិចទេសទីក្រុងឡាងប៊ិច ហើយចូលចិត្តការសម្តែងហើយវាបានក្លាយជាទម្លាប់របស់នាង។ នាងមានចំណងចង់ក្លាយជាអ្នកដឹកនាំរឿងបន្ទាប់ពីបានជួបមិត្តភក្តិបង្កើតខ្សែភាពយន្តខ្លីមួយ។

VIP RECORDS បង្កើតឡើងឆ្ពោះទៅកាន់ ទស្សនវិស័យថ្មីមួយ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការកាន់កាប់ហាងអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំ ដំណាក់កាលសំខាន់នៃឡងប៊ិចបានផ្តល់នូវមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ហ៊ីបហាបយ៉ាងធំមួយ ដែលជាកន្លែងមានសុវត្ថិភាពនិងជាទីជម្រកនៃការច្នៃប្រឌិតសម្រាប់យុវវ័យក្នុងតំបន់។

អេលីហ្វាមាម Elizabeth Campos

នៅជ្រុងម្ខាងនៃមហាវិថីPacific Coastនិង ផ្លូវMartin Luther King Jr. ស្ថិតនៅអាគារដែលបានបណ្តុះគំនិតយុវវ័យរួមក្នុងហើយនៃលក្ខណៈ ដែលធ្វើអោយមនុស្សភាពខ្សោយក្នុងការបង្កើតកាសែត ស៊ីឌីប្រីឌីអូ។ អគារនេះបានល្បីល្បាញលើពិភពលោក V.I.P. Records, បង្ហាញថាប្រជាជនឡងប៊ិចអោយមានក្តីសុបិនដ៏ក្នុងអាជីវកម្ម តន្ត្រីអស់រយៈពេលជិត 40 ឆ្នាំមកហើយ។

រឿងរ៉ាវនៃរបៀបដែលយុវជនវ័យក្មេង Calvin Cordozar Broadus, Jr. - គាត់ជាសមាជិកក្រុមបង់ដំនឹងជាប់គុកជាញឹកញាប់ - កិត្តិយសរបស់គាត់បានរីកឡើងរហូតក្លាយជាក្តីសុបិននេះ។ នៅឆ្នាំ 1993 V.I.P. Records ត្រូវបានដាក់នៅលើផែនទីនៅពេលដែល Broadus ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា Snoop Dogg បានចេញផ្សាយដើម្បីតន្ត្រីរបស់គាត់ថា “តើខ្ញុំជានរណា?” (តើខ្ញុំឈ្មោះអ្វី?) ដែលគាត់បានឃើញលើរបបនៅពីលើអាគារក្បែរស្លាកសញ្ញាប្លាស្ទិចរបស់ V.I.P ។

ខណៈពេលដែលមនុស្សជាច្រើនគោរព V.I.P. Records ជាចំណុចសំខាន់មួយនៅឡងប៊ិច (ដូច្នេះទីក្រុងបានប្រកាសថាវាជាប្រវត្តិសាស្ត្រព្រំដែន) ដែលស្លាកសញ្ញាដ៏ល្បីល្បាញរបស់ហាងត្រូវបានគេយកចេញនៅក្នុងខែមករាកន្លងមកនេះ បើទោះបីជាការប្រឆាំងយ៉ាងយូរពីម្ចាស់ហាងនិងអ្នកគាំទ្រក៏ដោយ។ ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ មនុស្សជាច្រើនបានម្តាយថា កេរ្តិ៍ដំណែលអាចនឹងត្រូវបាត់បង់។

មិនមាននរណាម្នាក់បញ្ឈប់ការប្រកាស V.I.P ទេ

ដំបូងឡើយហាងលក់សម្រាប់មួយនៅ “ខាងកើតឡងប៊ិច” ដែលស្លាក នោះបានសរសេរនៅតំបន់កាតខាងកើតផ្លូវហាយវេ 710 នៅពេលនោះបានក្លាយទៅជាកន្លែងសម្រាប់យុវវ័យ និងក្តីប្រាថ្នារបស់សិល្បករ ហើយអ្នកជិតខាងបានកោតសរសើរពីវា។

សម្រាប់អ្នកនិយាយដទៃខ្សោយនិងទន់ភ្លន់ Martin Luther King Jr. baby, ម្ចាស់របស់V.I.P. Records លោកKelvin Anderson បានបញ្ជាក់នូវពាក្យស្លាកគោរពចំពោះសហគមន៍ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើតេស្ត - រួមទាំងកំឡុងពេលកុបកម្មនៅទីក្រុង Los Angeles ឆ្នាំ 1992 ។

ពេលនោះប្រហែលជាម៉ោង 1 រៀងរាល់ថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃទីពីរនៃកុបកម្មនៅពេលដែល Anderson បានឃើញហ្វូងមនុស្សមួយដែលខិតជិតហាងលក់ស្រាតាម ផ្លូវ។ បន្ទាប់ពីបានឃើញហ្វូងមនុស្សប្រមូលផ្តុំនៅហាងលក់ស្រា គាត់បានបិទទ្វារហាងរបស់គាត់ហើយបុរសម្នាក់បានចូលមកជិតគាត់ហើយ បាននិយាយអ្វីមួយដែលបញ្ជាក់ពីការគោរពដែលសហគមន៍មានសម្រាប់ហាងលក់សម្រាប់ម្តាយរបស់គាត់។

បុរសម្នាក់នោះបានប្រាប់ Anderson ថា “លោកមិនគួរមានអ្វីដែរឱ្យព្រួយ បារម្ភនោះទេ គ្មាននរណាម្នាក់បញ្ឈប់វាជាមួយV.I.Pទេ” ។

ក្តីស្រឡាញ់របស់ Anderson ចំពោះឡងប៊ិចបានក្លាយទៅជាស្នូលនៃជីវិតចម្រៀង ដែលជាកន្លែងច្នៃប្រឌិតមួយដែលមានគោលបំណងដើម្បីរក្សាមនុស្សជឿសតិបញ្ញាផ្សេងៗ។

សូម្បីតែមុនពេលកុបកម្ម សម័យកាលនោះក៏ស្ថិតក្នុងចំណោមការប្រកួតប្រជែងបំផុតសម្រាប់ទីក្រុងឡងប៊ិច។ ក្រុមបះបោរបានប្រយុទ្ធគ្នានៅលើវាលស្មៅត្រួសស្មៅច្រើនត្រូវជាប់គុក យុវជនត្រូវបានគេចាប់ខ្លួននៅក្នុងអំពើហិង្សានិងការបង្ក្រាបការរាតត្បាតបាន។ ប៉ុន្តែនៅចំពេលដែលភាពតក់ស្លុតទាំងអស់បានឈរឡើងជាទីជម្រកតន្ត្រី។

Anderson បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានបើកស្នូលនៃយោងយោងសារវិញពីហិង្សា។ លោក Steven Richardson អាយុ 42 ឆ្នាំបានដឹងពីក្តីនៅក្នុង “តំបន់ខាងកើត” របស់ទីក្រុងឡងប៊ិចដែលគាត់បានឃើញតម្រូវការទាំងអស់សម្រាប់ស្នូលនោះ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានរៀនរបៀបរត់គេចនៅពេល

ក្រុមប្រឹក្សាក្រុងឡងប៊ិចបានបោះឆ្នោតដាច់កិច្ចសន្យាដើម្បីកំណត់ឈ្មោះហាងលក់សម្រាប់V.I.P. ដ៏ល្បីល្បាញនៅក្នុងពិភពលោក ជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៅថ្ងៃទី 19 ខែធ្នូឆ្នាំ 2017 ។ សញ្ញានេះត្រូវបានគេយកចុះក្រោមដើម្បីស្តារនិងផ្លាស់ទីលំនៅវិញ។
រូបភាពដោយ Crystal Niebla

ហាងលក់សម្រាប់V.I.P. ដ៏ល្បីល្បាញនៅក្នុងពិភពលោក ដែលលោក Kelvin Andersonជាម្ចាស់ហាង បាននិយាយតាមទូរស័ព្ទថា គាត់បានធ្វើអោយហាងរបស់គាត់តូចជាងមុននៅទីក្រុងឡងប៊ិចកាលពីថ្ងៃទី 7 ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ 2017 ។
រូបភាពដោយ Crystal Niebla

ខ្ញុំមានអាយុប្រហែលប្រាំពីរប្រាំបីព្រោះបុរសម្នាក់នឹងបាញ់អ្នកជាមួយអាវុធដោយស្វ័យប្រវត្តិ” ។

គាត់បានឈប់និយាយមួយសន្ទុះនិងដកដង្ហើមវែង លោកRichardsonបានរំលឹកពីរឿងទាំងអស់នេះថា “ក្រុមបក្សកុម្មុយនិស្ត Latino និងក្រុមជនអន្តរជាតិ Crips កំពុងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអ្នកដទៃទៀតដែលម្នាក់ៗប្រឆាំងគ្នានៅក្នុងសមរម្យនៃជីវិតរស់រាន វាជាអ្វីមួយដែលលោកRichardson បានពិពណ៌នាថា “វប្បធម៌ម្នាក់ៗ” ។

គាត់បាននិយាយថា “បុរសវ័យក្មេងមានភាពអន្ទះអន្ទែងប្រសិនបើពួកគេមិនមានឱកាស ឬមធ្យោបាយពួកគេនឹងចេញនិងធ្វើអ្វីដែលពួកគេត្រូវការធ្វើ បើព្រោះពួកគេត្រូវការរស់រាន” ។ លោកបាននិយាយថា “កាំភ្លើងនិងការចូលទៅកាន់ពួកគេគឺសំខាន់ណាស់ហើយនោះជាអ្វីដែលមនុស្សប្រើដើម្បីបង្ហាញពីច្បាស់លាស់របស់ពួកគេ” ។

នៅខាងក្នុងទ្វាររបស់ V.I.P. គឺជាកន្លែងមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់អ្នកគាំទ្រវិញចង្វាក់បេះដូង៖ កុមារារាំច្រៀងនិងចតនៅស្នូល។ Anderson បាននិយាយថាគាត់បានខិតខំធ្វើឱ្យប្រាកដថាកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពនេះបានបម្រើគោលបំណងរបស់ខ្លួនដែលនាំឱ្យមានការលេចឡើងនូវអ្នកសិល្បៈហ៊ីបហាបល្បី ៗដូចជា Snoop, Warren G និង Nate Dogg ។

“ខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំបានដោះលែងមនុស្សមួយចំនួនចេញពីគុក ហើយប្រហែលជាចេញពីទីបញ្ជុះសពត្រឡប់មកវិញដោយសារតែ V.I.P. គឺជាប្រភេទដូចជាតំបន់គ្មានការប្រយុទ្ធហើយយើងមានមនុស្សមកពីសង្គ្រាមផ្សេងៗគ្នា” ។

សម្រាប់អ្នកខ្លះវាអាចជារឿងអកុសលដែលចំណុចកណ្តាលរបស់ក្រុមចង្វាក់បេះដូងនិង G-funk គឺជាកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពបំផុតសម្រាប់យុវវ័យ។ ប្រភេទនេះត្រូវបានស្តីបន្ទោសចំពោះអំពើហិង្សាជាច្រើនទសវត្សរ៍ដែលរាប់បញ្ចូលទាំងការបាញ់កាំភ្លើងដ៏ជំនុំសំខាន់ៗរបស់វិទ្យាល័យ Columbine ។

ការពិតហាងនេះនៅតែមាន, នៅក្នុងពាក្យរបស់អ្នកស្រុក, “ម៉ាក់” សម្រាប់

តន្ត្រីដ៏ពិតប្រាកដនិងចំនេះដឹង។ វប្បធម៌នៅជុំវិញ V.I.P. មិនត្រឹមតែជាទំនៀមទម្លាប់ទំនៀមទំលាប់នោះទេ វាគឺជាមនុស្សដែលស្រឡាញ់តន្ត្រីដែលស្រឡាញ់ទីក្រុងរបស់យើងដែលស្រឡាញ់សហគមន៍របស់យើងនិងផ្តល់ចំណេះដឹងដល់សហគមន៍របស់យើងដើម្បីលើកស្ទួយ” ។

ការអភិវឌ្ឍកេរ្តិ៍ដំណែល

Vinny Martinez ដែលជាអ្នកផលិតបទចម្រៀងមានវ័យ 25 ឆ្នាំមកពី “ភាគខាងកើត” បានដើរនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនាពេលថ្មីៗនេះទៅពេលបច្ចុប្បន្ន ដែលគ្មានអគារ V.I.P.Records ហើយនៅជិតនោះមានអារដីរកម្យុវផ្សេងៗទៀតជាច្រើននៅជុំវិញ។ នៅពេលដែលគាត់នៅក្មេង ហាងនេះគឺជាទីកន្លែងសម្រាប់គាត់និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ចូលចិត្តទៅ។

លោក Martinez បាននិយាយថា “នោះគឺជាការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លាំង។ “មិនមែនជាអ្វីដែលវាជាពីមុននោះទេ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើ” ។ ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃការជួលនិងការផ្លាស់ប្តូរឧស្សាហកម្មតន្ត្រីទៅជាឌីជីថល ដែលបានជំរុញឱ្យការលក់ធ្លាក់ចុះ, ហាងលក់សម្រាប់V.I.P ដែលលោក Kelvin Anderson ជាម្ចាស់ បានទម្លាក់ហាងរបស់គាត់និងបានផ្លាស់ប្តូរទៅកន្លែងមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលដូចគ្នាក្នុងឆ្នាំ 2012 ។ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានខែថ្មីៗនេះលោកបានដឹកនាំកិច្ចប្រឹងប្រែងដ៏ពេញនិយមដើម្បីរក្សាស្លាកសញ្ញាដ៏ល្បីល្បាញរបស់ហាងហើយប្រឆាំងនឹងទីតាំងដើមរបស់ហាងដែលត្រូវបានជំនួសដោយហាងលក់ទំនិញ 7-Eleven ។

“ការកែលម្អកេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏ធំដោយអ្នកចម្រៀងដើម SnoopDogg, [Warren G] ដោយ 7eleven,” បានអាន Tweet ពី ហាងលក់សម្រាប់V.I.P. ។ បន្ទាប់ពីការដំទាស់តវ៉ាគ្នាយ៉ាងយូរ អ្នកគាំទ្ររបស់គាត់មានការព្រួយបារម្ភហើយ 7-Eleven ឥឡូវនេះកំពុងធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៅទីនោះ ទោះបីជា Anderson នៅតែបន្តធ្វើការបំបែកខ្លួនតាមវិធីផ្សេងៗក៏ដោយ។

ក្រុមប្រឹក្សាទីក្រុងឡងប៊ិចបានប្រកាសជាកិច្ចសន្យានៃសញ្ញាប្រវត្តិសាស្ត្រព្រំដែនរបស់គាត់នៅខែធ្នូបន្ទាប់ពីលោកAnderson បានដាក់ពាក្យស្នើសុំកាលពីខែមិថុនាឆ្នាំមុន។

រហូតមកដល់ពេលនេះ ទីក្រុងបានផ្តល់ប្រាក់ចំនួន 50.000 ដុល្លារដល់លោកAnderson ដែលគាត់កំពុងប្រើដើម្បីផ្តោតទៅមុខជាមួយនឹងទស្សនវិស័យរបស់គាត់សម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលសិល្បៈនិងបច្ចេកវិជ្ជាថ្មី ដែលបំពាក់ដោយស្នូលយោគតន្ត្រីស្ថានីយវិទ្យុ និងហាងលក់ទំនិញទោះបីជាវាមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឧត្តមគតិនៃទីតាំងដើមក៏ដោយ។

“ត្រួសត្រាយវីប៊ីយី យើងបានសាងសង់កន្លែងទំហំ 4000 ម៉ែត្រការ៉េ 4 មជ្ឈមណ្ឌលពហុមេឌីយ៉ា / ផ្នែកសិល្បៈច្នៃប្រឌិតពិសេសនិងអ្នកបង្កើតអាជីវកម្ម” ។ នេះគឺជាអ្វីដែលបានអានលើtweetរបស់V.I.P. “យើងត្រូវការអ្នកសម្រាប់ការបុរេកុំតន្ត្រីអង្គការប្រាក់សម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌល។ ចូរវិនិយោគក្នុងយុវវ័យរបស់យើង! “នៅក្នុង Tweet ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដែលធ្លាប់ស្គាល់ដូចជា: Snoop, DJ Quik, Daz Dillinger, Warren G និងអ្នកដទៃទៀត។

—Crystal Nieblaបានចូលរួមក្នុងរបាយការណ៍នេះ។

ទស្សនវិស័យនៃទីជម្រកក្នុងទីក្រុងថ្មី

ក្រុមគ្រួសារជនអន្តោប្រវេសន៍នៅទីក្រុងឡុងប៊ិចបានប្តឹងថ្លៃទស្សនវិស័យពួកគេនៃទីជម្រកក្នុងទីក្រុងដ៏ល្អមួយ

អត្ថបទដោយ Michael Lozano

តើពាក្យថា “ជម្រក” ដែលត្រូវបានគេបោះពេញនាពេលជាច្រើននៅក្នុងរយៈពេលជាច្រើនខែថ្មីៗនេះ ប៉ុន្តែ តើវាមានន័យយ៉ាងម៉េចដែរ?

នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា មកទល់ពេលនេះលក្ខខណ្ឌមួយនេះគឺត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់គុណតម្លៃកាលីហ្វ័រញ៉ា (ព្រឹទ្ធសភា ២៥៤) ដែលហាមឃាត់រដ្ឋនិងមូលដ្ឋានភ្នាក់ងារច្បាប់ក្នុងការធ្វើសកម្មភាពតាមរបៀបណាមួយដូចជាការអនុវត្តន៍អន្តោប្រវេសន៍ដែលមានប្រសិទ្ធភាពដោយការកាត់បន្ថយការនិរទេសរបស់មនុស្សគ្មានឯកសារ។

ជាមួយនឹងសកម្មភាពដែលមានប្រសិទ្ធភាពគិតត្រឹមថ្ងៃទី១ ខែមករាប៉ុលីសមិនអាចធ្វើការសាកសួរអំពីស្ថានភាពអន្តោប្រវេសន៍របស់នរណាម្នាក់បានទេ។ ការអនុវត្តរបស់រដ្ឋប្រមូលផ្តុំមិនអាចបញ្ជូនព័ត៌មានជាក់លាក់ទៅមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់អន្តោប្រវេសន៍ (ICE) ទេ។

ប៉ុន្តែទីក្រុងឡុងប៊ិចកំពុងលិចលង់ជាមួយគោលនយោបាយជម្រកផ្ទាល់ខ្លួន របស់ខ្លួនដោយសកម្មជននិយាយថា “ដើម្បីបំពេញចន្លោះ” និងផ្តល់ការការពារបន្ថែមទៀតដោយ៖

- ការបង្កើតមូលនិធិការពារការនិរទេស។
- ហាមឃាត់ការសហការរបស់ប៉ូលីសជាមួយ ICE លើកលែងតែករណីធ្ងន់ធ្ងរដូចជាការជួញដូរមនុស្ស។
- ហាមឃាត់ធនធានទីក្រុងដែលត្រូវបានប្រើទៅជាជំនួយដល់ការនិរទេស។
- បង្ការភ្នាក់ងារទីក្រុងទាំងអស់ ដូចជានាយកដ្ឋានសុខាភិបាល

ពីការចែករំលែកព័ត៌មានសេរីជាមួយ ICE ។

ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃសំណើនេះគឺបច្ចុប្បន្នកំពុងពិភាក្សារវាងទីភ្នាក់ងារទីក្រុងនិងក្រុមសហគមន៍ជាច្រើនដែលបង្កើតឡើងនូវសម្ព័ន្ធនយោបាយទីជម្រកទីក្រុងឡុងប៊ិចហើយវាហាក់ដូចជាផែនការចុងក្រោយមួយនឹងត្រូវបានបោះឆ្នោតនៅពេលណាមួយនៅចុងរដូវរងារ។ អ្នកតស៊ូមតិជាច្រើននាមានអារម្មណ៍ស្មោះត្រង់និយមលើសំណើនេះ។

Maria Luisa Pulido Vargas ដែលជាជនអន្តោប្រវេសន៍នៅឡុងប៊ិចមកពីម៉ិកស៊ិក បាននិយាយថា “យើងបានហែក្បួនព្យុះហាយត្រាយចំនួនហើយវាបានដំណើរការពីព្រោះកាលីហ្វ័រញ៉ាឥឡូវនេះបានក្លាយជាទីជម្រក។ ប៉ុន្តែយើងចង់បានបន្ថែមទៀតដោយសារតែភាពជាក់ស្តែងយើងត្រូវការការការពារបន្ថែមទៀត។ យើងត្រូវការទីក្រុងដើម្បីគាំទ្រយើង។”

“បើគ្មានជំនួយពីពួកគេទេ នោះវានឹងប្រាកដជាពិបាកក្នុងការទទួលបានជ័យជម្នះ។”

ខាងក្រោមយើងបានសួរសមាជិកគ្រួសារជនអន្តោប្រវេសន៍៤នាក់ឃើញពីទស្សនវិស័យដ៏ល្អរបស់ពួកគេសម្រាប់ការចាំបាច់ នៃទីជម្រកក្នុងទីក្រុង។

Astrid Quirarte

អាយុ ១៧ ឆ្នាំ ជាសិស្សនៅ LBUS-D ។ ឪពុកម្តាយរបស់គេបានចាកចេញពីទីក្រុងម៉ិកស៊ិកក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៥ ហើយរស់នៅដោយគ្មានឯកសារស្របច្បាប់នៅសហរដ្ឋអាមេរិក។

ទស្សនវិស័យទីជម្រកដែលមានសក្តានុពលដ៏ល្អគឺជាទីក្រុងដែលផ្តល់ឱ្យជនអន្តោប្រវេសន៍នូវឱកាសដើម្បីក្លាយជាខ្លួនគេ ឱកាសដែលត្រូវបានទុកថាស្មើគ្នា និងឱកាសដើម្បីមានធនធានដូចគ្នាជាមួយមនុស្សគ្រប់ រូបផ្សេងទៀតពីព្រោះពួកគេក៏ដូចជាខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើការ។

មានមនុស្សជាច្រើននៅតែមិនយល់ពីអ្វីដែលជនអន្តោប្រវេសន៍កំពុងជួបប្រទះនោះទេ។ ពួកគេចោទប្រកាន់ជនអន្តោប្រវេសន៍ថាជាមនុស្សខ្ជិលខ្ជាយគ្រាន់តែពីងងឹតលើសុខុមាលភាពសង្គមដោយនិយាយថាពួកគេមិនបានបង់ពន្ធ។ តែការពិតគឺម៉ាករបស់ខ្ញុំបង់ពន្ធក្នុងអំឡុងពេលគ្មានឯកសារហើយគាត់មិនដែលបានរំពឹងអ្វីមួយត្រលប់មកវិញនោះទេ។ មនុស្សជាច្រើនមិនត្រូវបានគេ អប់រំអំពីអ្វីដែលវាចង់អោយមានការរីកចម្រើននៅក្នុងគ្រួសារអន្តោប្រវេសន៍នោះទេ។

នៅពេលមិនរបស់ខ្ញុំក៏មកពីម៉ិកស៊ិក នាងមិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវនោះទេហើយនាងជាបុគ្គលិកសណ្ឋាគារ។ ជាច្រើនដងដែលនាងបានប្រឈមខ្លួននឹងវិសមភាពនៅកន្លែងធ្វើការនិងពាក្យរិះគន់ហើយនាងតែងតែរាយការណ៍ក្នុងការនិយាយអំពីវា។ នាងតែងតែមិនរស់ជាមួយវាដោយសារនាងមិនចង់មានបញ្ហាដុំពីព្រោះវាអាចនឹងមានការប៉ះទង្គិច។

មនុស្សដែលគ្មានឯកសារចាំបាច់ត្រូវមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាពនឹងទៅស្ថានីយ៍ប៉ូលីសដោយដឹងថាប៉ូលីសនឹងមិនសហការជាមួយ ICE ។ គោលនយោបាយទីជម្រកពិតជាដឹងបង្កើនសុវត្ថិភាពសាធារណៈ។ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបដិសេធមិនព្រមទៅមន្ទីរពេទ្យឬរាយការណ៍ពីបទល្មើសណាមួយប្រឆាំងនឹងពួកគេ

ដោយសារការភ័យខ្លាចនូវការប៉ះទង្គិចណាមួយ។

Maria Luisa Pulido Vargas

អាយុ ៤៣ ឆ្នាំ ជាម្តាយជាអ្នកធ្វើការ និងជាសិស្សរស់នៅ downtown Long Beach ។ គាត់បានចាកចេញពី Zacatecas

នៅម៉ិកស៊ិកក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៤ ។ គាត់មានប័ណ្ណការងារហើយកំពុងជួសជុលប័ណ្ណបែកបង។

ប្រសិនបើយើងមានទីជម្រកប្រជាជននឹងមានអារម្មណ៍សុខស្រួលថែមទៀតមានសិទ្ធិសេរីភាពស្នើសុំតែចូលហាងទំនិញដោយគ្មានការភ័យខ្លាចខ្លាំងអ្វីដូចគ្នានៅពេលទៅសាលារៀនដែលគ្រាន់តែជាមនុស្សជឿសាងទៅមន្ទីរពេទ្យដោយខ្លាចត្រូវបានចាប់ខ្លួនដោយអន្តោប្រវេសន៍។ វាជាការល្អប្រសិនបើទីក្រុងទាំងមូលគឺជាទីជម្រក។

ខ្ញុំដឹងថាមនុស្សដែលនិយាយថាពួកគេមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចនៅពេលដែលយោធិ៍ប៉ូលីសមួយ ក្រុមគ្រាន់តែបើកបរនៅជិតជាតិសេសឥឡូវនេះជាមួយនឹងការពិភាក្សាថ្មីៗអំពីគោលនយោបាយអន្តោប្រវេសន៍មានការលំបាកជាងមុន។ ពួកគេមានអារម្មណ៍កាន់តែច្រើន។

ដូចជាពេលទៅសាលារៀនខ្ញុំពិតជាមានការភ័យខ្លាចជាច្រើនដូចជាមនុស្សផ្សេងទៀតដែរ។ លើសពីអ្វីទាំងអស់វាគឺដោយសារតែការភ័យខ្លាចដោយកុមារ។ កូនៗរបស់យើងប្រសិនបើពួកគេឃើញយើងព្រួយបារម្ភនោះពួកគេមិនអាចស្នើសុំតែប្រមូលផ្តុំនៅសាលារៀន។ ពួកគេមានការព្រួយបារម្ភអំពីការធ្វើចំណាកស្រុករបស់អ្នកដទៃ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើអោយខ្ញុំព្រួយបារម្ភបំផុត។ កុមារភ័យខ្លាចថាយើងនឹងត្រូវចាប់ខ្លួន។

អ្វីដែលល្អបំផុតគឺត្រូវមានទីជម្រក។ តាមរបៀបនេះម្តាយគ្រប់រូបអាចមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពក្នុងការទៅសាលារៀនដោយប្រើប៉ាប៉ាហើយកុមារនឹងមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពច្រើនជាងនៅសាលារៀន។

Safir Wazed

អាយុ ២៨ ឆ្នាំ ជាអនុបណ្ឌិតផ្នែកយុទ្ធសាស្ត្រសុព្វហិរញ្ញវត្ថុ នៅ USC រស់នៅ East Long Beach ។ បានចាកចេញពីក្រុងដាការប្រទេសបង់ក្លាដែលក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ។ បច្ចុប្បន្ននេះត្រូវបានការពារក្រោមកម្មវិធី DACA ។

នៅជម្រកក្នុងទីក្រុងរបស់យើងមានសេដ្ឋកិច្ចការងារដែលជំរុញដោយភាពចម្រុះដែលស្ថានភាពរបស់អ្នកមិនសំខាន់នោះទេប៉ុន្តែអ្នកនៅតែជាអ្នករួមចំណែកអោយវាដំណើរការ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានការពារដោយមិនគិតពីអ្វី។

ទីក្រុងឡុងប៊ិចជាកន្លែងដ៏សម្បូរបែបមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ។ ដោយមិនគិតពីបរិយាកាសអន្តោប្រវេសន៍វាតែងតែបើកចំហដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា ... ដែលចេញពីអាជ្ញាធរទាំងអស់ទៅអ្នករស់នៅនិងមនុស្សសគ្រប់គ្នា។

នៅទីនេះមនុស្សគ្រប់គ្នាជឿជាក់ថាយើងទាំងអស់គ្នាព្យាយាមខិតខំប្រឹងប្រែងនិងរួមចំណែក... វាមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកទីជម្រកក្នុងទីក្រុងមួយទេព្រោះយើងគឺជាកម្លាំងមួយនៃអំណាចនៃទីក្រុងជម្រកដែលបានដំណើរការរួចហើយ។

Norberto Lopez

អាយុ ២៣ ឆ្នាំ ជាអ្នកសកម្មជនដែលមានមូលដ្ឋាននៅឡុងប៊ិចអស់រយៈពេលមួយទសវត្សរ៍មកហើយ។ មកពីហ្វូដា ឡាចាម៉ា ប្រទេសម៉ិកស៊ិកដែល បានចាកចេញនៅពេលមានអាយុ ១ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ។ មាន DACA ។

ដោយកំពុងក្លាយជាទីក្រុងជម្រកប្រជាជនទាំងនេះនឹងត្រូវបានការពារទាំងមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាពនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ។

ជនជម្រកសម្រាប់ខ្ញុំគឺជាកន្លែងដែលមិនមានការសហការគ្នារវាងប៉ូលីសនិង ICE ទេ។ ជាកន្លែងដែលអ្នកមិនលឺអំពីការនិរទេស... ជាទីក្រុងសុវត្ថិភាពដែលគ្រួសារអាចរស់នៅជាមួយគ្នាមិនថាស្ថានភាពអន្តោប្រវេសន៍ហើយពួកគេមិនត្រូវមានការភ័យខ្លាចប៉ូលីសនោះឡើយ។ ប្រសិនបើមានអ្វីកើតឡើងដល់ពួកគេពួកគេមានអារម្មណ៍ថាអាចមានសេរីភាពក្នុងការរាយការណ៍វា បាន។

ខ្ញុំស្គាល់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំពួកគេមិនបានទូរស័ព្ទទៅប៉ូលីសនៅពេលដែលផ្ទះរបស់ពួកគេចាក់បែកទេដោយសារពួកគេភ័យខ្លាច។ ពួកគេបានគិតថា “តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើពួកគេមកហើយចាប់យើងទៅ?” “នេះគឺជារឿងដែលកើតឡើងយូរហើយ។ ឥឡូវនេះពួកគេជាប្រជាជនអាមេរិក ...”

ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះសូម្បីតែខ្ញុំផ្ទាល់ខ្ញុំមាន DACA ជាឯកសារ៖ ការពារសម្រាប់អ្នកដែលបានមកដល់នៅពេលជាកុមារហើយខ្ញុំត្រូវបានការពារពីការនិរទេសសម្រាប់ពេលនេះរហូតទាល់តែការអនុញ្ញាតរបស់ខ្ញុំត្រូវផុតកំណត់។ តែបន្ទាប់ពីលោក Donald Trump បានក្លាយជាប្រធានាធិបតីការភ័យខ្លាចចាស់ៗមួយចំនួននៅពេលខ្ញុំមិនមានឯកសារបានត្រឡប់មកវិញ។ ដូចជាការពិតដែលខ្ញុំកំពុងពិនិត្យកញ្ចក់ខាងក្រោយរបស់ខ្ញុំដើម្បីមើលថាតើមានប៉ូលីសនៅពីក្រោយខ្ញុំឬពេលដែលខ្ញុំឃើញប៉ូលីសហើយខ្ញុំភ័យ។ ទាំងនោះគឺជាការភ័យខ្លាចដែលបានត្រលប់មកវិញបន្ទាប់ពីគាត់ឡើងកាន់តំណែង។ សូម្បីតែជាមួយ DACA ការភ័យខ្លាចនៃការធ្វើដំណើរនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកបានត្រឡប់មកវិញ។

អារម្មណ៍នៃសេរីភាពនិងមិត្តភាពបានបំពេញលំហអាកាសនៅចំណុចជិះស្កឹនៅឧទ្យាន Bixby នៅថ្ងៃចូលឆ្នាំថ្មីឆ្នាំ 2016 ។

(រូបថតឯកសារដោយ Thomas Lick)

ទេះតីជាLB

ផ្ដើមពីអន្តរាគមន៍បាតុកម្មរបស់យុវវ័យ ទីក្រុងឡុងប៊ិចគឺមិនគ្រាន់តែជាគោលដៅទេសចរណ៍នោះទេ។ នេះគឺជាអត្ថបទរូបភាពដែលចងក្រងដោយអ្នកយកព័ត៌មានជាច្រើនរូបរបស់យុវវ័យ VoiceWaves ។

កុមារជាច្រើនបានចូលរួមជាមួយមនុស្សពេញវ័យដែលកំពុងប្រមូលផ្តុំជំនួយមនុស្សធម៌នៅឧទ្យាន Harvey Milk Promenade នៅថ្ងៃទី 3 ខែតុលាឆ្នាំ 2017 ។
(រូបថតដោយ Rudy Cardoso-Peraza)

យុវវ័យម្នាក់បាញ់ថ្នាំលាបផ្ទាំងគំនូរមួយក្នុងអំឡុងពេលសកម្មភាពសិល្បៈ ជាមួយកម្មវិធី Be S.A.F.E. នៅសួនច្បារ Admiral Kidd នៅថ្ងៃទី 25 ខែសីហាឆ្នាំ 2017 ។ នៅឆ្នាំ 2016 ពានរង្វាន់កម្មវិធី Be S.A.F.E. បានបម្រើ យុវជននិងមនុស្សពេញវ័យជាង 40.000 នាក់។
(រូបភាពដោយ Crystal Niebla)

អ្នករាំវ័យក្មេងនិងជាតារាម៉ូឌែល River Collins បានបង្ហាញការរាំរបស់ខ្លួនដែលមានអារម្មណ៍ថាជាខ្លួនឯង នៅ ឯហាង AIDS Aid Thrift Store នៅថ្ងៃទី 23 ខែតុលាឆ្នាំ 2017 ។
(រូបថតរបស់ Abel Avalos)

ក្មេងប្រុសម្នាក់ដើរតួជាអ្នករាំវ័យស្នេហាជាតិ អំឡុងពេលជួបជុំនៅពិធីរាំកូនោង Harvey Milk Promenade Park នៅថ្ងៃទី 3 ខែតុលាឆ្នាំ 2017 ។ ការជួបជុំនេះគឺជាការគាំទ្រជំនួយមនុស្សធម៌សម្រាប់ពិធីរាំកូនោងបន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលបន្ទុយទុកដោយព្រះសង្ឃរាម៉ារីយ៉ានៅក្នុងខែកញ្ញា។
(រូបថតដោយ Rudy Cardoso-Peraza)